

Oznámení č.	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Soudní dvůr Evropské unie		
2013/C 367/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 359, 7.12.2013	1
V <i>Oznámení</i>		
SOUDNÍ ŘÍZENÍ		
Soudní dvůr		
2013/C 367/02	Věc C-280/11 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. října 2013 — Rada Evropské unie v. Access Info Europe, Řecká republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku („Kasační opravný prostředek — Právo na přístup k dokumentům orgánů — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 3 první pododstavec — Ochrana rozhodovacího procesu orgánů — Zpráva generálního sekretariátu Rady o návrzích předložených v rámci legislativního procesu týkajícího se změny samotného nařízení č. 1049/2001 — Částečný přístup — Odepření přístupu k údajům o identitě členských států, které byly autory návrhů“)	2
2013/C 367/03	Věc C-510/11 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2013 — Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh instalace a údržby výtahů a eskalátorů — Pokuty — Oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů — Účinná soudní ochrana“)	2

2013/C 367/04	Věc C-533/11: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. října 2013 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Rozsudek Soudního dvora konstatující nesplnění povinnosti — Nevyhovění rozsudku — Článek 260 SFEU — Peněžité sankce — Uložení paušální částky a penále“) 3	3
2013/C 367/05	Věc C-555/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias — Řecko) — Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE), Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS) v. Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados („Směrnice 2002/92/ES — Zprostředkování pojištění — Vyloučení činností vykonávaných pojišťovnou nebo zaměstnancem jednajícím jejím jménem — Možnost uvedeného zaměstnance vykonávat příležitostně činnost v oblasti zprostředkování pojištění — Požadavky na profesní způsobilost“) 4	4
2013/C 367/06	Spojené věci C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 a C-640/11: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL a další (C-640/11) („Řízení o předběžné otázce — Ochrana ozonové vrstvy — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství — Způsob přidělování povolenek — Bezplatné přidělování povolenek“) 4	4
2013/C 367/07	Věc C-22/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Prešove — Slovensko) — Katarína Haasová v. Rastislav Petřík, Blanka Holingová („Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla — Směrnice 72/166/EHS — Článek 3 odst. 1 — Směrnice 90/232/EHS — Článek 1 — Dopravní nehoda — Usmrcení cestujícího — Nárok manžela a nezletilého dítěte na náhradu škody — Nemajetková újma — Odškodnění — Škody kryté povinným pojištěním“) 5	5
2013/C 367/08	Věc C-77/12 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2013 — Deutsche Post AG v. Evropská komise, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Rozhodnutí Komise zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 ES — Žaloba na neplatnost — Akty, proti kterým lze podat žalobu na neplatnost — Akty, jejichž účelem je vyvolat závazné právní účinky — Předchozí rozhodnutí o zahájení řízení, které se týká stejných opatření“) 6	6
2013/C 367/09	Věc C-85/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — LBI hf, dříve Landsbanki Islands hf, v. Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux („Řízení o předběžné otázce — Reorganizace a likvidace úvěrových institucí — Směrnice 2001/24/ES — Články 3, 9 a 32 — Akt vnitrostátního zákonodárce, na jehož základě mají reorganizační opatření účinky likvidačního řízení — Zákonné ustanovení, které znemožňuje nebo přerušuje veškerá soudní řízení vedená proti úvěrové instituci po vstupu moratoria v platnost“)..... 6	6
2013/C 367/10	Věc C-95/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. října 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinnosti státem — Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti — Vnitrostátní právní úprava, která pro přijímání některých rozhodnutí akcionářů společnosti Volkswagen AG stanovuje 20 % blokační menšinu“) 7	7

2013/C 367/11	Věc C-101/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Stuttgart — Německo) — Herbert Schaible v. Land Baden-Württemberg („Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Nařízení (ES) č. 21/2004 — Systém identifikace a evidence ovcí a koz — Povinnost individuální elektronické identifikace — Povinnost vést evidenci hospodářství — Platnost — Listina základních práv Evropské unie — Svoboda podnikání — Přiměřenost — Rovné zacházení“) 7	7
2013/C 367/12	Spojené věci C-105/12 až C-107/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staat der Nederlanden v. Essent NV a další („Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Článek 63 SFEU — Úpravy vlastnictví — Článek 345 SFEU — Provozovatelé elektrických nebo plynových distribučních soustav — Zákaz privatizace — Zákaz propojení s podniky, které vyrábějí a dodávají elektřinu nebo plyn nebo s nimi obchodují — Zákaz činností, které by mohly být v rozporu s provozováním soustav“) 8	8
2013/C 367/13	Věc C-137/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. října 2013 — Evropská komise v. Rada Evropské unie („Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Rady 2011/853/EU — Evropská úmluva o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem — Směrnice 98/84/ES — Právní základ — Článek 207 SFEU — Společná obchodní politika — Článek 114 SFEU — Vnitřní trh“) 8	8
2013/C 367/14	Věc C-151/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2013 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Rámec Společenství pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky — Provedení čl. 4 odst. 8, čl. 7 odst. 2, čl. 10 odst. 1 a 2, jakož i přílohy V oddílů 1.3 a 1.4 směrnice 2000/60 — Povodí uvnitř samosprávných společenství a mezi samosprávnými společenstvími — Článek 149 odst. 3 in fine španělské Ústavy — Doplnující ustanovení“) 9	9
2013/C 367/15	Věc C-175/12: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht München — Německo) — Sandler AG v. Hauptzollamt Regensburg („Celní unie a společný celní sazebník — Preferenční zacházení ve vztahu k dovozu zboží pocházejícího z afrických, karibských a tichomořských států (AKT) — Články 16 a 32 protokolu č. 1 přílohy V dohody z Cotonou — Dovoz syntetických vláken z Nigérie do Evropské unie — Nesrovnalosti v průvodním osvědčení EUR.1 vystaveném příslušnými orgány státu vývozu — Otisk razítka neodpovídající vzoru oznámenému Komisi — Dodatečně vystavená a náhradní osvědčení — Celní kodex Společenství — Články 220 a 236 — Možnost uplatnit a posteriori preferenční celní sazbu, která k okamžiku žádosti o vrácení již nebyla v platnosti — Podmínky“)..... 9	9
2013/C 367/16	Věc C-177/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Lucembursko) — Caisse nationale des prestations familiales v. Salim Lachheb, Nadia Lachheb („Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Rodinná dávka — Bonus na dítě — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví poskytování dávky jako zvýhodnění na dítě přiznávané z úřední povinnosti — Vyloučení souběhu rodinných dávek“) 10	10
2013/C 367/17	Věc C-180/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — Stoilov i Ko EOOD v. Načalnik na Mitnica Stolična („Řízení o předběžné otázce — Zánik právního základu rozhodnutí dotčeného v původním řízení — Irelevance položených otázek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 11	11

2013/C 367/18	Věc C-181/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Yvon Welte v. Finanzamt Velbert („Volný pohyb kapitálu — Články 56 ES až 58 ES — Dědická daň — Zůstavitel a dědic s bydlištěm v třetí zemi — Pozůstalost — Nemovitost nacházející se v členském státě — Nárok na nezdanitelnou částku ze základu daně — Rozdílné zacházení s rezidenty a nerezidenty“) 11	11
2013/C 367/19	Věc C-184/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV v. Navigation Maritime Bulgare („Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy — Články 3 a 7 odstavec 2 — Svobodná volba práva — Meze — Imperativní ustanovení — Směrnice 86/653/EHS — Nezávislí obchodní zástupci — Smlouvy o prodeji nebo nákupu zboží — Ukončení smlouvy o obchodním zastoupení zmocnitelem — Vnitrostátní právní úprava přijatá k provedení unijního práva, která stanoví jednak ochranu překračující minimální požadavky směrnice a jednak ochranu obchodních zástupců v rámci smluv o poskytování služeb“) 12	12
2013/C 367/20	Věc C-203/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen — Švédsko) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB v. Naturvårdsverket („Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Pokuta za překročení emisí — Pojem „překročení emisí“ — Postavení na roveň nesplnění povinnosti ve lhůtách stanovených směrnicí vyřadit dostačující množství povolenek ke krytí emisí za předchozí rok — Neexistence liberačního důvodu v případě skutečného držení nevyřazených povolenek, s výjimkou vyšší moci — Nemožnost změnit pokutu — Proporcionalita“) 12	12
2013/C 367/21	Věc C-210/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundespatentgericht — Německo) — Sumitomo Chemical Co. Ltd v. Deutsches Patent- und Markenamt („Patentové právo — Přípravky na ochranu rostlin — Dodatkové ochranné osvědčení — Nařízení (ES) č. 1610/96 — Směrnice 91/414/EHS — Mimořádné povolení k uvedení na trh podle čl. 8 odst. 4 této směrnice“) 13	13
2013/C 367/22	Spojené věci C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2013 — Land Burgenland Grazer Wechselseitige Versicherung AG, Rakouská republika v. Evropská komise Rakouská republika („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Státní podpory — Podpora, která byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou se společným trhem — Podpora poskytnutá skupině Grazer Wechselseitige (GRAWE) v rámci privatizace Bank Burgenland AG — Určování tržní ceny — Nabídkové řízení — Nezákonné podmínky bez vlivu na nejvyšší nabídku — Takzvané kritérium „soukromého prodávajícího“ — Rozlišování povinností, které přísluší státu při výkonu jeho výsad veřejné moci a které mu přísluší, pokud jedná jakožto akcionář — Zkreslení důkazů — Povinnost uvést odůvodnění“) 14	14
2013/C 367/23	Věc C-218/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Saarbrücken — Německo) — Lokman Emrek v. Vlado Sabranovic („Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 15 odst. 1 písm. c) — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Případné omezení této příslušnosti na smlouvy uzavřené na dálku — Příčinná souvislost mezi profesionální nebo podnikatelskou činností zaměřenou na členský stát bydliště spotřebitele prostřednictvím internetu a uzavřením smlouvy“) 14	14
2013/C 367/24	Věc C-220/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Hannover — Německo) — Andreas Ingemar Thiele Meneses v. Region Hannover („Občanství Unie — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Právo volného pohybu a pobytu — Státní příslušník členského státu — Studium absolvované v jiném členském státě — Přiznání podpory na vzdělávání — Podmínka trvalého bydliště — Místo vzdělávání nacházející se ve státě bydliště žadatele nebo v sousedním státě — Omezená výjimka — Zvláštní okolnosti žadatelova případu“) 15	15

2013/C 367/25	Věc C-263/12: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 17. října 2013 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Rozhodnutí Komise, kterým se ukládá navrácení podpory — Nevykonání“)	15
2013/C 367/26	Věc C-275/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Hannover — Německo) — Samantha Elrick v. Bezirksregierung Köln („Občanství Unie — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Právo volného pohybu a pobytu — Státní příslušník členského státu — Studium absolvované v jiném členském státě — Podpora na vzdělávání — Podmínky — Minimálně dvouletá doba trvání vysokoškolského vzdělávání — Získání odborné kvalifikace“)	16
2013/C 367/27	Věc C-276/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Jiří Sabou v. Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu („Směrnice 77/799/EHS — Vzájemná pomoc mezi orgány členských států v oblasti přímých daní — Výměna údajů na dožádání — Daňové řízení — Základní práva — Meze povinností žádajícího a dožádaného členského státu ve vztahu k daňovému subjektu — Neexistence povinnosti informovat daňový subjekt o žádosti o pomoc — Neexistence povinnosti vyzvat daňový subjekt k účasti na výslechu svědků — Právo daňového subjektu zpochybnit poskytnutou informaci — Minimální obsah poskytnuté informace“)	16
2013/C 367/28	Věc C-277/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — Vitālijs Drozdovs v. AAS „Baltikums“ („Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla — Směrnice 72/166/EHS — Článek 3 odst. 1 — Směrnice 90/232/EHS — Článek 1 — Dopravní nehoda — Usmrcení rodičů nezletilého žalobce — Nárok dítěte na náhradu škody — Nemajetková újma — Odškodnění — Škody kryté povinným pojištěním“)	17
2013/C 367/29	Věc C-291/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Gelsenkirchen — Německo) — Michael Schwarz v. Stadt Bochum („Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Biometrický cestovní pas — Otisky prstů — Nařízení (ES) č. 2252/2004 — Článek 1 odst. 2 — Platnost — Právní základ — Postup přijímání — Články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na respektování soukromého života — Právo na ochranu osobních údajů — Proporcionalita“)	17
2013/C 367/30	Věc C-344/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. října 2013 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpora poskytnutá Italskou republikou společností Alcoa Trasformazioni — Rozhodnutí Komise 2010/460/ES, kterým se konstatuje neslučitelnost této podpory a nařizuje se její vrácení — Nesplnění povinnosti ve stanovené lhůtě“)	18
2013/C 367/31	Věc C-391/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH v. Stuttgarter Wochenblatt GmbH („Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Osobní působnost — Klamavá opomenutí v placené reklamě ve formě novinových článků (advertorial) — Právní úprava členského státu, která zakazuje jakékoli zveřejnění za úplaty bez označení výrazem „inzerce“ („Anzeige“) — Úplná harmonizace — Přísnější opatření — Svoboda tisku“)	18
2013/C 367/32	Věc C-431/12: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunsko) — Agenția Națională de Administrare Fiscală v. SC Rafinăria Steaua Română SA („Daně — Daň z přidané hodnoty — Vrácení nadměrného odpočtu DPH započtením — Zrušení oznámení o započtení — Povinnost zaplatit úroky z prodlení osobě povinné k dani“)	19

2013/C 367/33	Věc C-440/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) v. Finanzamt Hamburg-Bergedorf („Daně — DPH — Hazardní hry nebo hry o peníze — Právní úprava členského státu, podle níž provozování hracích přístrojů s možností omezené výhry podléhá kumulativně DPH a zvláštní dani — Přípustnost — Základ daně — Možnost osoby povinné k dani fakturovat DPH“) 19	19
2013/C 367/34	Věc C-519/12: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria — Maďarsko) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság v. Hochtief Solution AG („Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Zvláštní příslušnost — Článek 5 bod 1 písm. a) — Pojem „smlouva““) 20	20
2013/C 367/35	Věc C-597/12 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. října 2013 — Isdin, SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Bial-Portela & Ca SA („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ZEBEXIR — Starší slovní ochranná známka ZEBINIX — Relativní důvody pro zamítnutí — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Povinnost uvést odůvodnění“) 20	20
2013/C 367/36	Věc C-470/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 2. září 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt. v. Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság 21	21
2013/C 367/37	Věc C-497/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemsko) dne 16. září 2013 — F. Faber v. Autobedrijf Hazet Ochten BV 21	21
2013/C 367/38	Věc C-499/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelný Sąd Administracyjny (Polsko) dne 16. září 2013 — Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach v. Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku 22	22
2013/C 367/39	Věc C-500/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelný Sąd Administracyjny (Polsko) dne 16. září 2013 — Gmina Międzyzdroje v. Ministrowi Finansów 23	23
2013/C 367/40	Věc C-512/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 25. září 2013 — X v. Staatssecretaris van Financiën 23	23
2013/C 367/41	Věc C-514/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht München I (Německo) dne 26. září 2013 — Ettayebi Bouzalmate v. Kreisverwaltung Kleve 23	23
2013/C 367/42	Věc C-516/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshofs (Německo) dne 27. září 2013 — Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca v. Knoll International S.p.A. 24	24
2013/C 367/43	Věc C-518/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 26. září 2013 — The Queen na žádost Eventech Ltd v. The Parking Adjudicator 24	24
2013/C 367/44	Věc C-522/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Ferrol (Španělsko) dne 1. října 2013 — Ministerio de Defensa, Navantia SA v. Concello de Ferrol 25	25
2013/C 367/45	Věc C-524/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Karlsruhe (Německo) dne 3. října 2013 — Eycke Braun v. Spolková země Bádensko-Württembersko 25	25

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 367/46	Věc C-528/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Strasbourg (Francie) dne 8. října 2013 — Geoffrey Léger v. Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang	25
2013/C 367/47	Věc C-542/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 17. října 2013 — Mohamed M'Bodj v. Conseil des ministres	26
Tribunál		
2013/C 367/48	Věc T-512/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. listopadu 2013 — Rusal Armenal v. Rada („Dumping — Dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Arménie, Brazílie a Čínské lidové republiky — Přistoupení Arménie k WTO — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Článek 2 odstavec 7 nařízení (ES) č. 384/96 — Slučitelnost s antidumpingovou dohodou — Článek 277 SFEU“)	27
2013/C 367/49	Věc T-378/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. listopadu 2013 — Capitalizaciones Mercantiles v. OHIM — Leineweber (X) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství X — Starší obrazová ochranná známka Společenství X — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Rozlišovací způsobilost starší ochranné známky — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	27
2013/C 367/50	Věc T-451/12: Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2013 — Stromberg Menswear v. OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) („Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Starší slovní ochranná známka Společenství STORMBERG — Vzdání se sporné ochranné známky jejím majitelem — Rozhodnutí o ukončení řízení o zrušení — Žádost o navrácení do původního stavu — Povinnost odůvodnění — Článek 58 odstavec 1, článek 76 odstavec 1, a článek 81 odstavec 1 nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba částečně zjevně nepřipustná a částečně bez právního základu“)	28
2013/C 367/51	Věc T-457/12: Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2013 — Stromberg Menswear v. OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) („Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství STORMBERG — Žaloba proti návrhu na převod ochranné známky Společenství na přihlášky národních ochranných známek — Nepřipustnost odvolání před odvolacím senátem — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)	28
2013/C 367/52	Věc T-403/13: Žaloba podaná dne 2. srpna 2013 — APRAM v. Evropská komise	28
2013/C 367/53	Věc T-409/13: Žaloba podaná dne 2. srpna 2013 — Companhia Previdente a Socitrel v. Komise ...	30
2013/C 367/54	Věc T-439/13: Žaloba podaná dne 20. srpna 2013 — Fard a Sarkandi v. Rada	31
2013/C 367/55	Věc T-512/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2013 AN proti rozsudku vydanému dne 11. července 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-111/10, AN v. Komise	31
2013/C 367/56	Věc T-528/13: Žaloba podaná dne 30. září 2013 — Kenzo v. OHIM — Tsujimoto (KENZO ESTATE)	32
2013/C 367/57	Věc T-535/13: Žaloba podaná dne 7. října 2013 — Vakoma v. OHIM — VACOM (VAKOMA)	32

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 367/58	Věc T-537/13: Žaloba podaná dne 4. října 2013 — Roeckl Sporthandschuhe v. OHIM — Roeckl Handschuhe & Accessoires (Zobrazení ruky)	33
2013/C 367/59	Věc T-543/13: Žaloba podaná dne 4. října 2013 — Three-N-Products v. OHIM — Munindra (PRANAYUR)	33
2013/C 367/60	Věc T-546/13: Žaloba podaná dne 20. října 2013 — Šumelj a další v. Evropská unie	34
2013/C 367/61	Věc T-547/13: Žaloba podaná dne 8. října 2013 — Rosian Express v. OHIM (Forma krabice)	34
2013/C 367/62	Věc T-548/13: Žaloba podaná dne 15. října 2013 — Aderans v. OHIM — Ofer (VITALHAIR)	35
2013/C 367/63	Věc T-549/13: Žaloba podaná dne 14. října 2013 — Francie v. Komise	35
2013/C 367/64	Věc T-551/13: Žaloba podaná dne 15. října 2013 — Radecki v. OHIM — Vamed (AKTIVAMED) ...	36
2013/C 367/65	Věc T-553/13: Žaloba podaná dne 17. října 2013 — European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki v. Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy	36
2013/C 367/66	Věc T-556/13: Žaloba podaná dne 22. října 2013 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln v. OHIM (Original Eau de Cologne)	37
2013/C 367/67	Věc T-561/13: Žaloba podaná dne 24. října 2013 — Španělsko v. Komise	37
2013/C 367/68	Věc T-563/13: Žaloba podaná dne 24. října 2013 — Belgie v. Komise	38
2013/C 367/69	Věc T-570/13: Žaloba podaná dne 25. října 2013 — Agriconsulting Europe v. Komise	38

Soud pro veřejnou službu

2013/C 367/70	Věc F-91/13: Žaloba podaná dne 19. září 2013 — ZZ v. Komise	40
2013/C 367/71	Věc F-96/13: Žaloba podaná dne 23. září 2013 — ZZ v. Komise	40
2013/C 367/72	Věc F-98/13: Žaloba podaná dne 3. října 2013 — ZZ v. Parlament	40
2013/C 367/73	Věc F-99/13: Žaloba podaná dne 4. října 2013 — ZZ v. ECB	41
2013/C 367/74	Věc F-101/13: Žaloba podaná dne 7. října 2013 — ZZ v. ESVČ	41
2013/C 367/75	Věc F-103/13: Žaloba podaná dne 14. října 2013 — ZZ v. EMA	41

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 367/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 359, 7.12.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 352, 30.11.2013

Úř. věst. C 344, 23.11.2013

Úř. věst. C 336, 16.11.2013

Úř. věst. C 325, 9.11.2013

Úř. věst. C 313, 26.10.2013

Úř. věst. C 304, 19.10.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. října 2013 — Rada Evropské unie v. Access Info Europe, Řecká republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-280/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Právo na přístup k dokumentům orgánů — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 3 první pododstavec — Ochrana rozhodovacího procesu orgánů — Zpráva generálního sekretariátu Rady o návrzích předložených v rámci legislativního procesu týkajícího se změny samotného nařízení č. 1049/2001 — Částečný přístup — Odepření přístupu k údajům o identitě členských států, které byly autory návrhů“)

(2013/C 367/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a C. Fekete, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Česká republika (zástupci: M. Smolek a D. Hadroušek, zmocněnci), Španělské království (zástupkyně: S. Centeno Huerta, zmocněnkyně), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a N. Rouam, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Access Info Europe (zástupci: O. Brouwer a J. Blockx, advocaten), Řecká republika (zástupci: E.-M. Mamouna a M. K. Boskovits, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Vedlejší účastník řízení podporující sdružení Access Info Europe: Evropský parlament (zástupci: A. Caiola a M. Dean, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) ze dne 22. března 2011 — Access Info Europe v. Rada (T-233/09), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Rady ze dne 26. února 2009, jímž se částečně odmítá povolit žalobci přístup ke zprávě ze dne 26. listopadu 2008, jež byla generálním sekreta-

riátem Rady zaslána pracovní skupině pro informace (dokument č. 16338/08) a týkající se návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených sdružením Access Info Europe.
- 3) Česká republika, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika a Evropský parlament ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2013 — Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV v. Evropská komise

(Věc C-510/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh instalace a údržby výtahů a eskalátorů — Pokuty — Oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů — Účinná soudní ochrana“)

(2013/C 367/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV (zástupci: T. Vinje, solicitor, D. Paemen, avocat, a A. Tomtsis, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: E. Gippini Fournier a R. Sauer, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 13. července 2011, Kone a další v. Komise (T-151/07), kterým Tribunál zamítl žalobu směřující ke zrušení nebo snížení pokuty uložené žalobkyním rozhodnutím Komise ze dne 21. února 2007 C(2007) 512 final v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators), které se týká kartelové dohody na trhu instalace a údržby výtahů a mechanických eskalátorů v Belgii, Německu, Lucembursku a Nizozemsku, jež se týkala manipulování s nabídkovými řízeními, rozdělení trhů, určování cen, přidělování projektů a smluv, které s nimi souvisí, a výměny informací.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Kone Oyj, Kone GmbH a Kone BV ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jim náhrada nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 362, 10.12.2011.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. října 2013 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-533/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Rozsudek Soudního dvora konstatující nesplnění povinnosti — Nevyhovění rozsudku — Článek 260 SFEU — Peněžité sankce — Uložení paušální částky a penále“)

(2013/C 367/04)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Wils a A. Marghelis, jakož i S. Pardo Quintillán, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupci: C. Pochet a M. Neumann, jakož i T. Materne, zmocněnci, ve spolupráci s A. Lepiècem, E. Gillemem, J. Bouckaertem a H. Viaenem, advokáty)

Vedlejší účastník podporující žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: C. Murrell, zmocněnec, ve spolupráci s D. Andersonem, QC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Neúplné splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 8. července 2004, Komise v. Belgie (C-27/03) (nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) týkajícího se neprovedení ustanovení směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26), ve stanovené lhůtě — Porušení čl. 3 odst. 1 (2. věty) a čl. 5 odst. 2 a 3 výše uvedené směrnice — Výpočet sankcí: úhrada penále a zároveň i paušální částky

Výrok

- 1) Belgické království tím, že nepřijalo všechna nezbytná opatření, která vyplývají z rozsudku ze dne 8. července 2004, Komise v. Belgie (C 27/03), jímž bylo konstatováno, že Belgické království nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 3 a 5 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod, ve znění směrnice Komise 98/15/ES ze dne 27. února 1998, nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU.
- 2) Belgickému království se ukládá povinnost, aby Evropské komisi zaplatilo na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ paušální částku ve výši 10 milionů eur.
- 3) Pro případ, že nesplnění povinnosti konstatované v bodě 1 ke dni vyhlášení tohoto rozsudku přetrvává, ukládá se Belgickému království povinnost, aby Evropské komisi zaplatilo na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ penále ve výši 859 404 eur za každý semestr prodlení s plněním povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Belgie, a to počínaje dnem vyhlášení tohoto rozsudku do dne úplného splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Belgie, jehož skutečná částka se vypočítá na konci každého šestiměsíčního období, přičemž celková výše za takové období se sníží o procentní podíl odpovídající části, která představuje počet populačních ekvivalentů, které byly uvedeny do souladu s výše uvedeným rozsudkem Komise v. Belgie až do konce tohoto období, v poměru k počtu populačních ekvivalentů, které nejsou s uvedeným rozsudkem ke dni jeho vyhlášení v souladu.
- 4) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 5) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulío tis Epikrateias — Řecko) — Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE), Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS) v. Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

(Věc C-555/11) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2002/92/ES — Zprostředkování pojištění — Vyloučení činností vykonávaných pojišťovnou nebo zaměstnancem jednajícím jejím jménem — Možnost uvedeného zaměstnance vykonávat příležitostně činnost v oblasti zprostředkování pojištění — Požadavky na profesní způsobilost“)

(2013/C 367/05)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulío tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobci: Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE), Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)

Žalovaní: Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Symvoulío tis Epikrateias — Výklad čl. 2 bodu 3 druhého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění — Pojem „zprostředkování pojištění“ - Vyloučení činností vykonávaných pojišťovnou nebo zaměstnancem jednajícím jejím jménem — Rozsah

Výrok

Ustanovení čl. 2 bodu 3 druhého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zpro-

středkování pojištění, ve spojení s čl. 4 odst. 1 téže směrnice, musí být vykládána tak, že brání tomu, aby zaměstnanec pojišťovny, který nemá kvalifikaci stanovenou v poslední uvedené ustanovení, příležitostně, a nikoli v rámci svého hlavního zaměstnání, vykonával činnost v oblasti zprostředkování pojištění, když tento zaměstnanec nejedná v rámci vztahu podřízenosti k této pojišťovně, která nicméně dohlíží na jeho činnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL a další (C-640/11)

(Spojené věci C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 a C-640/11) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Ochrana ozonové vrstvy — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství — Způsob přidělování povolenek — Bezplatné přidělování povolenek“)

(2013/C 367/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Iberdrola SA, Gas Natural SDG SA,

Za přítomnosti: Administración del Estado a další (C-566/11),

Žalobkyně: Gas Natural SDG SA,

Za přítomnosti: Endesa SA a další (C-567/11),

Žalobkyně: Tarragona Power SL,

Za přítomnosti: Gas Natural SDG SA a další (C-580/11),

Žalobkyně: Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL,

Za přítomnosti: Administración del Estado a další (C-591/11),

Žalobkyně: Bahía de Bizcaia Electricidad SL,

Za přítomnosti: Gas Natural SDG SA a další (C-620/11),

Žalobkyně: E.ON Generación SL a další (C-640/11)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Supremo — Výklad článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631) — Ochrana ozonové vrstvy — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství — Způsob přidělování povolenek — Bezplatné přidělování povolenek

Výrok

Článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání uplatnění takových vnitrostátních právních předpisů, jako jsou právní předpisy dotčené ve věcech v původních řízeních, jejichž účelem a účinkem je snížení odměny za výrobu elektřiny o částku, o kterou se uvedená odměna zvýšila z důvodu zahrnutí hodnoty bezplatně přidělených emisních povolenek jako dodatečných výrobních nákladů do cen nabídek k prodeji na velkoobchodním trhu s elektřinou.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.
Úř. věst. C 39, 11.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Prešove — Slovensko) — Katarína Haasová v. Rastislav Petrík, Blanka Holingová

(Věc C-22/12) (¹)

(„Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla — Směrnice 72/166/EHS — Článek 3 odst. 1 — Směrnice 90/232/EHS — Článek 1 — Dopravní nehoda — Usmrcení cestujícího — Nárok manžela a nezletilého dítěte na náhradu škody — Nemajetková újma — Odškodnění — Škody kryté povinným pojištěním“)

(2013/C 367/07)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Prešove

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Katarína Haasová

Žalovaní: Rastislav Petrík, Blanka Holingová

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Krajský soud v Prešove — Výklad článku 1 směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 129, s. 33, Zvl. vyd. 06/01, s. 249) a čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 103, s. 1, Zvl. vyd. 06/01, s. 10) — Rozsah ručení ve prospěch třetích osob poskytovaný povinným pojištěním — Vnitrostátní ustanovení, které nestanoví náhradu za nemajetkovou újmu

Výrok

Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, čl. 1 odst. 1 a 2 druhé směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005, a článek 1 první pododstavec třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel musejí být vykládány v tom smyslu, že povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla musí pokrývat náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěly osoby blízké obětí usmrcených při dopravních nehodách, pokud tuto náhradu škody z titulu občanskoprávní odpovědnosti pojištěného upravují vnitrostátní právní předpisy použitelné na spor v původním řízení.

(¹) Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2013 — Deutsche Post AG v. Evropská komise, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

(Věc C-77/12 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Rozhodnutí Komise zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 ES — Žaloba na neplatnost — Akty, proti kterým lze podat žalobu na neplatnost — Akty, jejichž účelem je vyvolat závazné právní účinky — Předchozí rozhodnutí o zahájení řízení, které se týká stejných opatření“)

(2013/C 367/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Deutsche Post AG (zástupci: J. Sedemund a T. Lübbig, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: B. Martenczuk a T. Maxian Rusche, zmocněnci), UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (zástupci: T. Ottervanger a E. Henny, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 8. prosince 2011, Deutsche Post v. Komise (T-421/07), kterým Tribunál zamítl jako nepřipustnou žalobu navrhovatelky na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 12. září 2007 zahájit řízení upravené v čl. 88 odst. 2 ES, pokud jde o státní podporu poskytnutou Spolkovou republikou Německo ve prospěch Deutsche Post AG [podpora C 36/07 (ex NN 25/07)] — Porušení článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU a práva na účinnou právní ochranu — Nesprávný výklad práva na výkon řádné správy, jakož i zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty — Nedostatečné odůvodnění rozsudku Tribunálu

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 8. prosince 2011, Deutsche Post v. Komise (T-421/07) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 21.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — LBI hf, dříve Landsbanki Islands hf, v. Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux

(Věc C-85/12) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Reorganizace a likvidace úvěrových institucí — Směrnice 2001/24/ES — Články 3, 9 a 32 — Akt vnitrostátního zákonodárce, na jehož základě mají reorganizační opatření účinky likvidačního řízení — Zákonné ustanovení, které znemožňuje nebo přerušuje veškerá soudní řízení vedená proti úvěrové instituci po vstupu moratoria v platnost“)

(2013/C 367/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: LBI hf, dříve Landsbanki Islands hf

Žalovaní: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation — Výklad článků 3, 9 a 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. L 125, s. 15; Zvl. vyd. 06/04, s. 15) — Orgány oprávněné přijímat reorganizační opatření a zahajovat likvidační řízení úvěrových institucí — Správní nebo soudní orgány — Přípustnost opatření vyplývajících přímo ze zákona členského státu ESVO — Právo použitelné na probíhající řízení týkající se majetku úvěrové instituce nacházejícího se v členském státě — Účinky uplatnění legislativního ustanovení jiného členského státu, které znemožňuje nebo přerušuje jakákoli soudní řízení vedená proti úvěrové instituci po vstupu moratoria v platnost, v členském státě v případě zajišťovacích opatření přijatých před vyhlášením moratoria

Výrok

- 1) Články 3 a 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí musí být vykládány v tom smyslu, že taková reorganizační nebo likvidační opatření týkající se finanční instituce, jako jsou opatření založená na přechodných ustanoveních obsažených v článku II zákona č. 44/2009 ze dne 15. dubna 2009, je třeba považovat za opatření přijatá správními nebo soudními orgány ve smyslu citovaných článků směrnice 2001/24, jelikož tato přechodná ustanovení vyvolávají účinky jen prostřednictvím soudních rozhodnutí o povolení moratoria úvěrové instituci.

2) Článek 32 směrnice 2001/24 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je článek 98 zákona č. 161/2002 ze dne 20. prosince 2002, o finančních podnicích, ve znění zákona č. 129/2008 ze dne 13. listopadu 2008, který znemožňoval nebo přerušoval veškerá soudní řízení vedená proti finanční instituci od okamžiku, kdy se na ni začalo vztahovat moratorium, působil účinky na taková zajišťovací opatření, jako jsou opatření dotčená ve věci v původním řízení, která byla přijata v jiném členském státě před vyhlášením moratoria.

(¹) Úř. věst. C 118, 21.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. října 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-95/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti — Vnitrostátní právní úprava, která pro přijímání některých rozhodnutí akcionářů společnosti Volkswagen AG stanovuje 20 % blokační menšinu“)

(2013/C 367/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a G. Braun, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze, J. Schwarze, J. Möller a J. Kemper, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Neúplné splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 23. října 2007, Komise v. Německo (C-112/05) týkajícího se porušení čl. 56 odst. 1 ES — Vnitrostátní právní úprava, která výjimečně pro přijímání některých rozhodnutí akcionářů společnosti Volkswagen AG stanovuje větší než 80 % většinu, a dovoluje tak spolkové zemi Dolní Sasko, která drží 20 % těchto akcií, blokovat uvedená rozhodnutí — Výpočet sankcí: zaplacení jak penále, tak i paušální částky

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 118, 21.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerecht Stuttgart — Německo) — Herbert Schaible v. Land Baden-Württemberg

(Věc C-101/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Nařízení (ES) č. 21/2004 — Systém identifikace a evidence ovcí a koz — Povinnost individuální elektronické identifikace — Povinnost vést evidenci hospodářství — Platnost — Listina základních práv Evropské unie — Svoboda podnikání — Přiměřenost — Rovné zacházení“)

(2013/C 367/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Stuttgart

Účastníci původního řízení

Žalobce: Herbert Schaible

Žalovaná: Land Baden-Württemberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Stuttgart — Posouzení platnosti čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 1, jakož i čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS (Úř. věst. L 5, s. 8; Zvl. vyd. 03/42, s. 56), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1560/2007 ze dne 17. prosince 2007 (Úř. věst. L 340, s. 25), z hlediska Listiny základních práv Evropské unie, a zejména jejího čl. 15 odst. 1 a článku 16 — Proporcionalita systému individuální identifikace ovcí a koz

Výrok

Zkoumání předložených otázek neodhalilo žádnou skutečnost, která by mohla mít dopad na platnost čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 1 a čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce, jakož i bodu 2 přílohy B nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS, ve znění nařízení Komise (ES) č. 933/2008 ze dne 23. září 2008.

(¹) Úř. věst. C 133, 5.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staat der Nederlanden v. Essent NV a další

(Spojené věci C-105/12 až C-107/12) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Článek 63 SFEU — Úpravy vlastnictví — Článek 345 SFEU — Provozovatelé elektrických nebo plynových distribučních soustav — Zákaz privatizace — Zákaz propojení s podniky, které vyrábějí a dodávají elektřinu nebo plyn nebo s nimi obchodují — Zákaz činností, které by mohly být v rozporu s provozováním soustav“)

(2013/C 367/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staat der Nederlanden

Žalovaní: Essent NV (C-105/12), Essent Nederland BV (C-105/12); Eneco Holding NV (C-106/12) a Delta NV (C-107/12)

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článků 63 SFEU a 345 SFEU — Omezení volného pohybu kapitálu — Úpravy vlastnictví — Pojem — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví absolutní zákaz privatizace provozovatelů energetických distribučních soustav

Výrok

1) Článek 345 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na úpravu zákazu privatizace dotčenou v původním řízení, která znamená, že podíly v provozovateli elektrické nebo plynové distribuční soustavy působícím na nizozemském území musí přímo či nepřímo vlastnit veřejné orgány určené vnitrostátními právními předpisy. Tento výklad nicméně nemá za následek nepoužitelnost článku 63 SFEU na taková vnitrostátní ustanovení, jaká jsou dotčena v původním řízení a která zakazují privatizaci provozovatelů elektrických či plynových distribučních soustav nebo která dále zakazují zaprvé vlastnické nebo kontrolní vztahy mezi společnostmi, které jsou součástí skupiny, ke které patří provozovatel elektrické nebo plynové distribuční soustavy působící na nizozemském území, a společnostmi, které jsou součástí skupiny, ke které patří podnik, který na tomtéž území vyrábí a dodává elektřinu nebo plyn nebo s nimi obchoduje, a zadruhé provádění operací nebo činností, které by mohly být v rozporu se zájmy provozování dotyčné soustavy, takovým provozovatelem a skupinou, které je tento provozovatel součástí.

2) Pokud jde o úpravu zákazu privatizace dotčenou v původním řízení, která spadá pod článek 345 SFEU, cíle, z nichž vychází rozhodnutí zákonodárce ohledně přijaté úpravy vlastnictví, lze zohlednit jako naléhavé důvody obecného zájmu k odůvodnění omezení volného pohybu kapitálu. Pokud jde o ostatní zákazy, cíle spočívající v boji proti vzájemnému subvencování v širokém smyslu, včetně výměny strategických informací, v zajištění transparentnosti na trzích s elektřinou a plynem nebo v zabránění narušení hospodářské soutěže mohou jakožto naléhavé důvody obecného zájmu odůvodnit omezení volného pohybu kapitálu způsobená takovými vnitrostátními ustanoveními, jako jsou vnitrostátní ustanovení dotčená v původním řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. října 2013 — Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-137/12) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Rady 2011/853/EU — Evropská úmluva o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem — Směrnice 98/84/ES — Právní základ — Článek 207 SFEU — Společná obchodní politika — Článek 114 SFEU — Vnitřní trh“)

(2013/C 367/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Cujo, I. Rogalski, R. Vidal Puig a D. Stefanov, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: R. Liudvinavičiute-Cordeiro, J.-P. Hix a H. Legal, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Evropský parlament (zástupci: D. Warin a J. Rodrigues, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, D. Colas a N. Rouam, zmocněnci); Nizozemské království (zástupkyně: C. Wissels, M. Bulterman a M. de Ree, zmocněnkyně); Polská republika (zástupci: M. Szpunar a B. Majczyna, zmocněnci); Švédské království (zástupkyně: A. Falk a C. Stege, zmocněnkyně); Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: A. Robinson, zmocněnec, ve spolupráci s G. Facennou, barrister)

Předmět věci

Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Rady 2011/853/EU ze dne 29. listopadu 2011 o podpisu Evropské úmluvy o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem jménem Evropské unie (Úř. věst. L 336, s. 1.) — Volba právního základu — Nahrazení navrhovaného právního základu v oblasti společné obchodní politiky jiným základem souvisejícím s vytvořením a fungováním vnitřního trhu — Cíl podpory služeb tvořených podmíněným přístupem mezi Uníí a ostatními evropskými zeměmi — Porušení výlučné externí pravomoci Unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí 2011/853/EU Rady ze dne 29. listopadu 2011 o podpisu Evropské úmluvy o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem se zrušuje.
- 2) Účinky rozhodnutí 2011/853 zůstávají zachovány do doby, než vstoupí v platnost nové rozhodnutí přijaté na správných právních základech v přiměřené lhůtě nepřesahující šest měsíců.
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) Francouzská republika, Nizozemské království, Polská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2013 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-151/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Rámec Společenství pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky — Provedení čl. 4 odst. 8, čl. 7 odst. 2, čl. 10 odst. 1 a 2, jakož i přílohy V oddílů 1.3 a 1.4 směrnice 2000/60 — Povodí uvnitř samosprávných společenství a mezi samosprávnými společenstvími — Článek 149 odst. 3 in fine španělské Ústavy — Doplňující ustanovení“)

(2013/C 367/14)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Valero Jordana, E. Manhaeve a B. Simon, zmocněnci)

Žalovaná: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 4 odst. 8, čl. 7 odst. 2, čl. 10 odst. 1 a 2 a oddílů 1.3 a 1.4 přílohy V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275) — Environmentální cíle — Vody používané pro odběr pitné vody — Povrchové vody — Povodí uvnitř Společenství

Výrok

- 1) Španělské království tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k provedení čl. 4 odst. 8, čl. 7 odst. 2, čl. 10 odst. 1 a 2, jakož i přílohy V oddílů 1.3 a pododdílu 1.4.1 bodů i) až iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, na kterou odkazuje čl. 8 odst. 2 této směrnice, pokud jde o povodí uvnitř samosprávných společenství, která se nacházejí mimo Katalánsko, jakož i čl. 7 odst. 2 a čl. 10 odst. 1 a 2 směrnice 2000/60, pokud jde o povodí uvnitř samosprávných společenství nacházející se v Katalánsku, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.
- 2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Španělské království ponese náhradu nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 174, 16.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht München — Německo) — Sandler AG v. Hauptzollamt Regensburg

(Věc C-175/12) (¹)

(„Celní unie a společný celní sazebník — Preferenční zacházení ve vztahu k dovozu zboží pocházejícího z afrických, karibských a tichomořských států (AKT) — Články 16 a 32 protokolu č. 1 přílohy V dohody z Cotonou — Dovoz syntetických vláken z Nigérie do Evropské unie — Nesrovnalosti v průvodním osvědčení EUR.1 vystaveném příslušnými orgány státu vývozu — Otisk razítka neodpovídající vzoru oznámenému Komisi — Dodatečně vystavená a náhradní osvědčení — Celní kodex Společenství — Články 220 a 236 — Možnost uplatnit a posteriori preferenční celní sazbu, která k okamžiku žádosti o vrácení již nebyla v platnosti — Podmínky“)

(2013/C 367/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sandler AG

Žalovaný: Hauptzollamt Regensburg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht München — Výklad čl. 236 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), čl. 889 odst. 1 třetího pododstavce nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), ve znění nařízení Komise (ES) č. 214/2007 ze dne 28. února 2007 (Úř. věst. L 62, s. 6), jakož i článků 16 a 32 prvního protokolu přílohy V dohody o partnerství mezi africkými, karibskými a tichomořskými státy na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 (Úř. věst. L 317, s. 3; Zvl. vyd. 11/35, s. 3) — Dovoz syntetických vláken z Nigérie do Evropské unie — Možnost uplatnit *a posteriori* preferenční celní sazbu, která k okamžiku žádosti o vrácení již nebyla v platnosti — Situace, kdy bylo zboží dovezeno k datu, kdy byla zmíněná preferenční sazba dosud v platnosti, ale její uplatnění bylo odmítnuto z důvodu razítka, jež nebylo v souladu se vzorem oznámeným Komisi, v průvodním osvědčení EUR.1

Výrok

- 1) Článek 889 odst. 1 první pododstavec druhou odrážku nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 214/2007 ze dne 28. února 2007, je nutno vykládat v tom smyslu, že nebrání žádosti o vrácení cla, jestliže byl preferenční sazební režim požadován a přiznán při propuštění zboží do volného oběhu, a jestliže orgány státu dovozu přikročily k výběru rozdílu mezi preferenčním sazebním režimem a sazebním režimem, který se uplatní na zboží pocházející z třetích zemí, teprve později, v rámci dodatečného ověření provedeného po uplynutí platnosti preferenčního sazebního režimu a obnovení běžné celní sazby.
- 2) Článek 16 odst. 1 písm. b) a článek 32 protokolu č. 1 Dohody o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsané v Cotonou dne 23. června 2000 a schválené jménem Společenství rozhodnutím Rady 2003/159/ES ze dne 19. prosince 2002, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud se při dodatečném ověření zjistí, že na osvědčení EUR.1 bylo otištěno razítko neodpovídající vzoru oznámenému orgány státu vývozu, mohou celní orgány státu dovozu toto osvědčení odmítnout a vrátit dovozci, aby si mohl nechat dodatečně vystavit osvědčení podle čl. 16 odst. 1 písm. b) protokolu č. 1, namísto toho, aby zahájily postup stanovený článkem 32 tohoto protokolu.

- 3) Článek 16 odst. 4 a 5 a článek 32 protokolu č. 1 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby orgány státu dovozu odmítly přijmout, jakožto dodatečně vystavené osvědčení EUR.1 ve smyslu čl. 16 odst. 1 tohoto protokolu, osvědčení EUR.1, které, třebaže splňuje všechny ostatní podmínky tohoto protokolu, neobsahuje v kolonce „Poznámky“ poznámku uvedenou v odstavci 4 tohoto ustanovení, ale údaj, který musí být v konečném důsledku vykládán tak, že toto osvědčení EUR.1 bylo vydáno podle čl. 16 odst. 1 tohoto protokolu. V případě pochybnosti o pravosti tohoto dokumentu nebo původu výrobků v něm uvedených jsou tyto orgány povinny zahájit ověřovací postup stanovený v článku 32 zmíněného protokolu.

(¹) Úř. věst. C 194, 30.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Lucembursko) — Caisse nationale des prestations familiales v. Salim Lachheb, Nadia Lachheb

(Věc C-177/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Rodinná dávka — Bonus na dítě — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví poskytování dávky jako zvýhodnění na dítě přiznávané z úřední povinnosti — Vyloučení souběhu rodinných dávek“)

(2013/C 367/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Caisse nationale des prestations familiales

Žalovaní: Salim Lachheb, Nadia Lachheb

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Výklad čl. 1 bodu u) písm. i), článku 3, čl. 4 odst. 1 písm. h) a článku 76 nařízení Rady

(EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Výklad článků 18 a 45 SFEU, článku 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) a článku 10 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 83) — Pojem „rodinná dávka“ — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy, která stanoví poskytnutí dávky na každé vyživované dítě ke slevě na dani pracovníkům, kteří vykonávají výdělečnou činnost na území jiného členského státu — Rovné zacházení — Pozastavení poskytování rodinné dávky v členském státě výkonu zaměstnání do výše částky dávky stanovené právními předpisy státu bydliště — Pravidla o vyloučení souběhu

Výrok

Článek 1 písm. u) bod i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, dále pozměněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládány v tom smyslu, že taková dávka, jako je bonus na dítě zavedený zákonem ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, představuje rodinnou dávku ve smyslu tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 200, 7.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — Stoilov i Ko EOOD v. Načalnik na Mitnica Stolična

(Věc C-180/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Zánik právního základu rozhodnutí dotčeného v původním řízení — Irrelevance položených otázek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 367/17)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Stoilov i Ko EOOD

Žalovaný: Načalnik na Mitnica Stolična

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad Sofia-grad — Výklad nařízení Komise (ES) č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 291, s. 1) a nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1), jakož i čl. 41 odst. 2 písm. a) a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie — Sazební zařazení zboží — Zařazení zboží (materiály pro výrobu rolet) pod kód KN 5407 61 30 podle vlastností zboží jako „tkaniny“ nebo zařazení zboží pod kód KN 6303 92 10 podle jeho jediného účelu použití jako „vnitřní rolety“ — Rozhodnutí o vymáhání státních pohledávek obsahující povinnost zaplatit dodatečné clo a DPH v důsledku závěru posudku celní laboratoře — Zásada ochrany legitimního očekávání s ohledem na okolnosti při podání celního prohlášení

Výrok

Není namístě odpovídat na otázky položené Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko).

(¹) Úř. věst. C 194, 30.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Yvon Welte v. Finanzamt Velbert

(Věc C-181/12) (¹)

(„Volný pohyb kapitálu — Články 56 ES až 58 ES — Dědická daň — Zůstavitel a dědic s bydlištěm v třetí zemi — Pozůstalost — Nemovitost nacházející se v členském státě — Nárok na nezdanitelnou částku ze základu daně — Rozdílné zacházení s rezidenty a nerezidenty“)

(2013/C 367/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Yvon Welte

Žalovaný: Finanzamt Velbert

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Düsseldorf — Výklad článků 63 a 65 SFEU — Právní úprava členského státu v oblasti dědické daně, která stanoví nezdanitelnou částku z hodnoty nemovitosti ve výši 2 000 eur v případě, že se bydliště zůstavitele a dědice nachází ve třetím státě, zatímco v případě, že se bydliště zůstavitele nebo dědice nachází v tuzemsku, tato nezdanitelná částka činí 500 000 eur.

Výrok

Články 56 ES a 58 ES musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu týkající se výpočtu dědické daně, která stanoví, že v případě dědění nemovitosti nacházející se v tomto státě, kdy — jako za okolností věci v původním řízení — mají zůstavitel i dědic v okamžiku úmrtí bydliště v třetí zemi, jako je Švýcarská konfederace, je nezdanitelná částka nižší než nezdanitelná částka v případě, že by alespoň jeden z nich měl v téže době bydliště v uvedeném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 174, 16.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV v. Navigation Maritime Bulgare

(Věc C-184/12) (¹)

(„Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy — Články 3 a 7 odstavec 2 — Svobodná volba práva — Meze — Imperativní ustanovení — Směrnice 86/653/EHS — Nezávislí obchodní zástupci — Smlouvy o prodeji nebo nákupu zboží — Ukončení smlouvy o obchodním zastoupení zmocnitelem — Vnitrostátní právní úprava přijatá k provedení unijního práva, která stanoví jednak ochranu překračující minimální požadavky směrnice a jednak ochranu obchodních zástupců v rámci smluv o poskytování služeb“)

(2013/C 367/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Žalovaná: Navigation Maritime Bulgare

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad článku 3 a čl. 7 odst. 2 Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřená k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (Úř. věst. 2005, C 169, s. 10) a směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců (Úř. věst. L 382, s. 17; Zvl. vyd. 06/01, s. 177) — Svoboda volby smluvních stran — Meze — Smlouva o obchodním zastoupení — Smluvní ujednání určující právo státu zmocnitele jako použitelné právo — Předložení věci soudu místa provozovny obchodního zástupce

Výrok

Článek 3 a čl. 7 odst. 2 Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, musejí být vykládány v tom smyslu, že použití práva členského státu Evropské unie, které si smluvní strany zvolily ve smlouvě o obchodním zastoupení a které splňuje minimální ochranu předepsanou směrnicí Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců, může být soudem, který věc projednává a který má sídlo v jiném členském státě, vyloučeno ve prospěch lex fori z důvodu vycházejícího z imperativní povahy pravidel upravujících situaci nezávislých obchodních zástupců v právním řádu posledně uvedeného členského státu pouze v případě, že soud, který věc projednává, podrobně konstatuje, že v rámci tohoto provedení považoval zákonodárce státu sídla soudu v dotyčném právním řádu za zásadní přiznat obchodnímu zástupci ochranu přesahující rámec ochrany stanovené uvedenou směrnicí, přičemž v této souvislosti zohlední povahu a účel těchto imperativních ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 200, 7.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen — Švédsko) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB v. Naturvårdsverket

(Věc C-203/12) (¹)

(„Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Pokuta za překročení emisí — Pojem „překročení emisí“ — Postavení na roveň nesplnění povinnosti ve lhůtách stanovených směrnicí vyřadit dostačující množství povolenek ke krytí emisí za předchozí rok — Neexistence liberačního důvodu v případě skutečného držení nevyřazených povolenek, s výjimkou vyšší moci — Nemožnost změnit pokutu — Proporcionalita“)

(2013/C 367/20)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB

Žalovaný: Naturvårdsverket

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Högsta domstolen — Výklad čl. 16 odst. 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631) — Sankce stanovené směrnicí — Povinnost provozovatele, který nejpozději k 30. dubnu každého roku nevyřadí dostatečný počet povolenek na emise, zaplatit pokutu, i v tom případě, kdy k nevyřazení došlo z důvodu nedbalosti, administrativní chyby nebo technického — Možnost rozhodnout o prominutí pokuty nebo o snížení její výše, či nikoliv

Výrok

- 1) Článek 16 odst. 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES brání tomu, aby provozovatel, který nejpozději do 30. dubna průběžného roku nevyřadil povolenky na emise ekvivalentu oxidu uhličitého odpovídající jeho emisím za uplynulý rok, unikl uložení pokuty stanovené v daném článku za překročení emisí, ačkoli k uvedenému datu má v držení dostačující množství povolenek.
- 2) Unijní zákonodárce mohl, aniž porušil zásadu proporcionality, stanovit v čl. 16 odst. 3 a 4 směrnice 2003/87 paušální pokutu, kterou vnitrostátní soud nemůže upravit.

(¹) Úř. věst. C 184, 23.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundespatentgericht — Německo) — Sumitomo Chemical Co. Ltd v. Deutsches Patent- und Markenamt

(Věc C-210/12) (¹)

(„**Patentové právo — Přípravky na ochranu rostlin — Dodatkové ochranné osvědčení — Nařízení (ES) č. 1610/96 — Směrnice 91/414/EHS — Mimořádné povolení k uvedení na trh podle čl. 8 odst. 4 této směrnice**“)

(2013/C 367/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Žalovaná: Deutsches Patent- und Markenamt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundespatentgericht — Výklad čl. 3 odst. 1 písm. b), jakož i čl. 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin (Úř. věst. L 198, s. 30; Zvl. vyd. 03/19, s. 335) — Podmínky pro vydání dodatkového ochranného osvědčení — Možnost vydat uvedené osvědčení na základě předchozího povolení k uvedení na trh vydaného na základě čl. 8 odst. 4 směrnice 91/414/EHS — Účinná látka clothianidine.

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že brání vydání dodatkového ochranného osvědčení pro přípravek na ochranu rostlin, kterému bylo uděleno mimořádné povolení k uvedení na trh na základě čl. 8 odst. 4 směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, ve znění směrnice Komise 2005/58/ES ze dne 21. září 2005.
- 2) Článek 3 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1610/96 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byla žádost o dodatkové ochranné osvědčení podána přede dnem, kdy přípravek na ochranu rostlin získal povolení k uvedení na trh podle čl. 3 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 209, 14.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2013 — Land Burgenland Grazer Wechselseitige Versicherung AG, Rakouská republika v. Evropská komise Rakouská republika

(Spojené věci C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Státní podpory — Podpora, která byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou se společným trhem — Podpora poskytnutá skupině Grazer Wechselseitige (GRAWE) v rámci privatizace Bank Burgenland AG — Určování tržní ceny — Nabídkové řízení — Nezákonné podmínky bez vlivu na nejvyšší nabídku — Takzvané kritérium „soukromého prodávajícího“ — Rozlišování povinností, které přísluší státu při výkonu jeho výsad veřejné moci a které mu přísluší, pokud jedná jakožto akcionář — Zkreslení důkazů — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 367/22)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Land Burgenland (zástupci: U. Soltész, P. Melcher a A. Egger, Rechstanwälte), Grazer Wechselseitige Versicherung AG (zástupce: H. Wollmann, Rechtsanwalt), Rakouská republika (zástupci: C. Pesendorfer a M. J. Bauer, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, V. Kreuzschitz a T. Maxian Rusche, zmocněnci), Rakouská republika, Land Burgenland

Vedlejší účastnice podporující Land Burgenland a Rakouskou republiku: Spolková republika Německo (zástupci: K. Petersen, jakož i T. Henze a J. Möller, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 28. února 2012, Land Burgenland a Rakousko v. Komise (T-268/08 a T-281/08), kterým Tribunál zamítl žaloby směřující ke zrušení rozhodnutí Komise 2008/719/ES ze dne 30. dubna 2008 o státní podpoře Rakouska na privatizaci společnosti Bank Burgenland (Úř. věst. L 239, s. 32) — Porušení unijního práva a zejména čl. 107 odst. 1 SFEU — Nesprávné posouzení záruky na splnění („Ausfallhaftung“) Land Burgenland ve prospěch Bank Burgenland

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Spolkové zemi Burgenland, společnosti Grazer Wechselseitige Versicherung AG a Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 194, 30.6.2012.

Úř. věst. C 184, 23.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Saarbrücken — Německo) — Lokman Emrek v. Vlado Sabranovic

(Věc C-218/12) ⁽¹⁾

(„Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 15 odst. 1 písm. c) — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Případné omezení této příslušnosti na smlouvy uzavřené na dálku — Příčinná souvislost mezi profesionální nebo podnikatelskou činností zaměřenou na členský stát bydliště spotřebitele prostřednictvím internetu a uzavřením smlouvy“)

(2013/C 367/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Saarbrücken

Účastníci původního řízení

Žalobce: Lokman Emrek

Žalovaný: Vlado Sabranovic

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landgericht Saarbrücken — Výklad čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1) — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Situace, kdy podnikatel disponuje internetovou stránkou „zaměřenou“ na členský stát, kde má spotřebitel bydliště — Nezbytnost příčinné souvislosti mezi touto činností a uzavřením spotřebitelské smlouvy — Případné omezení příslušnosti ve věcech spotřebitelských smluv na smlouvy uzavřené na dálku

Výrok

Článek 15 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje existenci příčinné souvislosti mezi prostředkem použitým k zaměření podnikatelské nebo profesionální činnosti na členský stát bydliště spotřebitele, tj. internetovou stránkou, a uzavřením smlouvy s tímto spotřebitelem. Existence takové příčinné souvislosti však ukazuje na spojitost smlouvy s takovou činností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 11.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Hannover — Německo) — Andreas Ingemar Thiele Meneses v. Region Hannover

(Věc C-220/12) ⁽¹⁾

(„Občanství Unie — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Právo volného pohybu a pobytu — Státní příslušník členského státu — Studium absolvované v jiném členském státě — Přiznání podpory na vzdělávání — Podmínka trvalého bydliště — Místo vzdělávání nacházející se ve státě bydliště žadatele nebo v sousedním státě — Omezená výjimka — Zvláštní okolnosti žadatelova případu“)

(2013/C 367/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Žalovaný: Region Hannover

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Hannover — Výklad článků 20 SFEU a 21 SFEU — Poskytnutí podpory na vzdělání („BAföG“) — Právní úprava členského státu, podle které je tato podpora vlastním státním příslušníkům s bydlištěm v zahraničí přiznána v závislosti na existenci „zvláštních okolností“ a která omezuje místo vzdělávání na stát bydliště nebo na některý ze sousedních států

Výrok

Články 20 SFEU a 21 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která přiznání podpory na vzdělávání pro studium v jiném členském státě podmiňuje v zásadě jedinou podmínkou, kterou je založení trvalého bydliště ve smyslu této právní úpravy v tuzemsku, a která v případě, kdy je žadatel tuzemským státním příslušníkem, který nemá trvalé bydliště v tuzemsku, stanoví podporu na vzdělávání v zahraničí jen pro vzdělávání ve státě bydliště žadatele nebo ve státě, který s tímto státem sousedí, a to pouze tehdy, pokud to odůvodňují zvláštní okolnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 17. října 2013 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-263/12) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Rozhodnutí Komise, kterým se ukládá navrácení podpory — Nevykonání“)

(2013/C 367/25)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a B. Stromsky, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: P. Mylonopoulos, K. Boskovits, G. Kanellopoulos, jakož i M. Karageorgou, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise 2011/452/EU ze dne 23. února 2011 o státní podpoře C-48/08 (ex NN 61/08), kterou poskytlo Řecko společnosti Ellinikos Xrysos SA [oznámeno pod číslem C(2011) 1006] (Úř. věst. L 193, s.27) — Nepřijetí všech opatření nezbytných k navrácení podpory, která byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou se společným trhem

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že ve stanovených lhůtách nepřijala všechna opatření nezbytná pro navrácení podpory, kterou poskytla společnosti Ellinikos Xrysos SA při příležitosti prodeje nemovitého majetku řeckým státem a která byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou se společným trhem rozhodnutím Komise C(2011) 1006 final ze dne 23. února 2011 o podpoře C-48/2008 (ex NN 61/2008), kterou poskytla Řecká republika společnosti Ellinikos Xrysos SA, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 3 tohoto rozhodnutí.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217, 21.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Hannover — Německo) — Samantha Elrick v. Bezirksregierung Köln

(Věc C-275/12) ⁽¹⁾

(„Občanství Unie — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Právo volného pohybu a pobytu — Státní příslušník členského státu — Studium absolvované v jiném členském státě — Podpora na vzdělávání — Podmínky — Minimálně dvouletá doba trvání vysokoškolského vzdělávání — Získání odborné kvalifikace“)

(2013/C 367/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Samantha Elrick

Žalovaný: Bezirksregierung Köln

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Hannover — Výklad článků 20 a 21 SFEU — Poskytnutí podpory na vzdělání („BAföG“) — Právní předpisy členského státu upravující poskytnutí této podpory na vzdělání v délce trvání jednoho roku v tuzemsku, které však vylučují přiznání této podpory na srovnatelné vzdělání v jiném členském státě

Výrok

Články 20 SFEU a 21 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která podmiňuje přiznání podpory na vzdělávání státnímu příslušníkovi s bydlištěm v tomto členském státě na studium v jiném členském státě podmínkou, že tímto vzděláním bude získána odborná kvalifikace, jež odpovídá kvalifikaci, kterou je možné získat na odborné škole v poskytujícím státě v alespoň dvouletém vzdělávacím kurzu, zatímco by žadatelce, kdyby se rozhodla pro absolvování vzdělávání v tomto posledně uvedeném státě, které je srovnatelné se vzděláváním, jež si přeje absolvovat v jiném členském státě, a které trvá méně než dva roky, na základě její konkrétní situace byla podpora přiznána.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 250, 18.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Jiří Sabou v. Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Věc C-276/12) ⁽¹⁾

(„Směrnice 77/799/EHS — Vzájemná pomoc mezi orgány členských států v oblasti přímých daní — Výměna údajů na dožádání — Daňové řízení — Základní práva — Meze povinností žádajícího a dožádaného členského státu ve vztahu k daňovému subjektu — Neexistence povinnosti informovat daňový subjekt o žádosti o pomoc — Neexistence povinnosti vyzvat daňový subjekt k účasti na výslechu svědků — Právo daňového subjektu zpochybnit poskytnutou informaci — Minimální obsah poskytnuté informace“)

(2013/C 367/27)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatel (žalobce v řízení v prvním stupni): Jiří Sabou

Další účastník řízení (žalovaný v řízení v prvním stupni): Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší správní soud — Výklad článků 1, 2 a 6, čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 směrnice Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní (Úř. věst. L 336, s. 15; Zvl. vyd. 09/01, s. 63) a čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. C 303, s. 1) — Základní práva daňového subjektu v daňovém řízení, které bylo vůči němu zahájeno, jako je právo být informován o rozhodnutí příslušného orgánu dožadujícího státu podat žádost o poskytnutí údajů, právo podílet se na formulování této žádosti, právo být předem vyrozuměn o konání výslechu svědků v dožádaném státě a účastnit se jej a právo napadnout správnost informací poskytnutých příslušným orgánem tohoto státu

Výrok

1) Unijní právo, tak jak vyplývá zejména ze směrnice Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daní z pojistného, ve znění směrnice Rady 2006/98/ES ze dne 20. listopadu 2006, a ze základního práva být vyslechnut, musí

být vykládáno v tom smyslu, že daňovému subjektu členského státu nepřiznává ani právo být informován o žádosti tohoto státu o pomoc adresované jinému členskému státu mimo jiné k ověření údajů poskytnutých tímto daňovým subjektem v rámci jeho přiznání k dani z příjmů, ani právo podílet se na formulování žádosti adresované dožadovanému členskému státu, ani právo účastnit se výslechů svědků prováděných posledně uvedeným státem.

- 2) Směrnice 77/799, ve znění směrnice 2006/98, neupravuje otázku, za jakých podmínek může daňový subjekt napadnout správnost informace poskytnuté dožadovaným členským státem, a nestanoví žádné zvláštní požadavky na obsah poskytnuté informace.

(¹) Úř. věst. C 273, 8.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — Vitālijs Drozdovs v. AAS „Baltikums“

(Věc C-277/12) (¹)

(„Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla — Směrnice 72/166/EHS — Článek 3 odst. 1 — Směrnice 90/232/EHS — Článek 1 — Dopravní nehoda — Usmrcení rodičů nezletilého žalobce — Nárok dítěte na náhradu škody — Nemajetková újma — Odškodnění — Škody kryté povinným pojištěním“)

(2013/C 367/28)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vitālijs Drozdovs

Žalovaná: AAS „Baltikums“

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad článku 3 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 10) a čl. 1 odst. 2 druhé směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. 1984 L 8, s. 17; Zvl. vyd. 06/07, s. 3) — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z

provozu motorových vozidel — Určení povinného rozsahu pojistné ochrany z pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Možnost zahrnout morální újmu do povinné náhrady škod na zdraví — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví odškodnění za psychickou bolest a strádání v částce značně nižší, než jakou stanoví směrnice týkající se nahrazování škod na zdraví

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění a čl. 1 odst. 1 a 2 druhé směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, musejí být vykládány v tom smyslu, že povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla musí pokrývat náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěly osoby blízké obětí usmrcených při dopravních nehodách, pokud tuto náhradu škody z titulu občanskoprávní odpovědnosti pojištěného upravují vnitrostátní právní předpisy použitelné na spor v původním řízení.
- 2) Článek 3 odst. 1 směrnice 72/166 a čl. 1 odst. 1 a 2 druhé směrnice 84/5 musejí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátním ustanovením, podle kterých povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla kryje náhradu nemajetkové újmy, která musí být podle vnitrostátních právních předpisů upravujících občanskoprávní odpovědnost nahrazena z důvodu usmrcení rodinných příslušníků, které jsou blízkými osobami, při dopravní nehodě, pouze do výše maximální částky, která je nižší než částky upravené v čl. 1 odst. 2 druhé směrnice.

(¹) Úř. věst. C 235, 4.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Německo) — Michael Schwarz v. Stadt Bochum

(Věc C-291/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Biometrický cestovní pas — Otisky prstů — Nařízení (ES) č. 2252/2004 — Článek 1 odst. 2 — Platnost — Právní základ — Postup přijímání — Články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na respektování soukromého života — Právo na ochranu osobních údajů — Proporcionalita“)

(2013/C 367/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Michael Schwarz

Žalované: Stadt Bochum

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Platnost čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 444/2009 ze dne 6. května 2009 (Úř. věst. L 142, s. 1), ve znění opravy (Úř. věst. L 188, s. 127), s ohledem na článek 8 Listiny základních práv a článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod — Právo osoby na vydání cestovního pasu bez zaznamenání jejích otisků prstů

Výrok

Přezkum položené otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 444/2009 ze dne 6. května 2009.

(¹) Úř. věst. C 273, 8.9.2012

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. října 2013 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-344/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpora poskytnutá Italskou republikou společnosti Alcoa Trasformazioni — Rozhodnutí Komise 2010/460/ES, kterým se konstatuje neslučitelnost této podpory a nařizuje se její vrácení — Nesplnění povinnosti ve stanovené lhůtě“)

(2013/C 367/30)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Conte a D. Grespan, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s C. Gerardis, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí opatření nezbytných k dosažení souladu s články 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise C(2009) 8112 final ze dne 19. listopadu 2009 o státních podporách

C 38/A/04 (ex NN 58/04) a C 36/B/06 (ex NN 38/06), které Itálie poskytla ve prospěch společnosti Alcoa Trasformazioni, jakož i porušení článku 288 SFEU

Výrok

1) *Italská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechna opatření nezbytná k vrácení státní podpory, jež byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou se společným trhem v článku 1 rozhodnutí Komise 2010/460/ES ze dne 19. listopadu 2009 o státních podporách C 38/A/04 (ex NN 58/04) a C 36/B/06 (ex NN 38/06), které Itálie poskytla ve prospěch společnosti Alcoa Trasformazioni, od příjemce této podpory, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 3 tohoto rozhodnutí.*

2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH v. Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Věc C-391/12) (¹)

(„Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Osobní působnost — Klamavá opomenutí v placené reklamě ve formě novinových článků (advertorial) — Právní úprava členského státu, která zakazuje jakékoli zveřejnění za úplatku bez označení výrazem „inzerce“ („Anzeige“) — Úplná harmonizace — Přísnější opatření — Svoboda tisku“)

(2013/C 367/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Žalovaná: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22) a zejména jejího čl. 3 odst. 5, článku 4 a čl. 7 odst. 2, jakož i bodu 11 její přílohy I — Klamavá opomenutí v placené reklamě ve formě novinových článků (advertorial) — Právní úprava členského státu, která zakazuje zveřejnění za úplatku bez označení výrazem „inzerce“ („Anzeige“)

Výrok

Ze okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, není směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) určena k tomu, aby byla uplatňována vůči vydavatelům tisku, takže za těchto okolností musí být tato směrnice vykládána v tom smyslu, že nebrání použití vnitrostátního ustanovení, podle něhož jsou tito vydavatelé povinni zvlášť označit, v projednávané věci výrazem „inzerce“ („Anzeige“), každé zveřejnění ve svých periodických tiskovinách, za které obdrží odměnu, s výjimkou případů, kdy reklamní povahu tohoto zveřejnění lze obecně rozpoznat již na základě uspořádání a podoby tohoto zveřejnění.

(¹) Úř. věst. C 343, 10.11.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunsko) — Agenția Națională de Administrare Fiscală v. SC Rafinăria Steaua Română SA

(Věc C-431/12) (¹)

(„Daně — Daň z přidané hodnoty — Vrácení nadměrného odpočtu DPH započtením — Zrušení oznámení o započtení — Povinnost zaplatit úroky z prodlení osobě povinné k dani“)

(2013/C 367/32)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Inalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Žalovaná: SC Rafinăria Steaua Română SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Inalta Curte de Casație și Justiție — Výklad článku 183 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vrácení nadměrného odpočtu DPH započtením — Povinnost daňových orgánů zaplatit úroky z prodlení v případě zrušení daňových výměrů soudem

Výrok

Článek 183 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby osoba povinná k dani, která požádala o

vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty v důsledku nadměrného odpočtu zaplaceného jako záloha na daň z přidané hodnoty, kterou je povinna odvést, nemohla získat od daňové správy členského státu úroky z prodlení s vrácením přeplatku, které bylo uskutečněno touto správou opožděně, za období platnosti správních aktů, kterými bylo vrácení nadměrného odpočtu vyloučeno a které byly následně zrušeny soudním rozhodnutím.

(¹) Úř. věst. C 399, 22.12.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) v. Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Věc C-440/12) (¹)

(„Daně — DPH — Hazardní hry nebo hry o peníze — Právní úprava členského státu, podle níž provozování hracích přístrojů s možností omezené výhry podléhá kumulativně DPH a zvláštní dani — Přípustnost — Základ daně — Možnost osoby povinné k dani fakturovat DPH“)

(2013/C 367/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Hamburg — Výklad čl. 1 odst. 2 první věty, článku 73, čl. 135 odst. 1 písm. i), jakož i článku 401 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Zdanění hazardních her o peníze — Právní úprava členského státu, podle níž provozování hracích automatů s možností omezené výhry podléhá kumulativně DPH a zvláštní dani

Výrok

1) Článek 401 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s čl. 135 odst. 1 písm. i) téže směrnice, musí být vykládán tak, že daň z přidané hodnoty a vnitrostátní zvláštní daň z hazardních her mohou být vybírány kumulativně za podmínky, že poslední uvedená daň nemá povahu daně z obratu.

- 2) Článek 1 odst. 2 první věta a článek 73 směrnice 2006/112 musí být vykládány tak, že nebrání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, podle které se v případě provozování hracích přístrojů s možností výhry použije po uplynutí určitého období jakožto základ daně částka pokladních příjmů těchto přístrojů.
- 3) Článek 1 odst. 2 směrnice 2006/112 musí být vykládán tak, že nebrání vnitrostátnímu systému upravujícímu neharmonizovanou daň, podle něhož se částka splatné daně z přidané hodnoty započítá v přesné výši vůči této neharmonizované dani.

(¹) Úř. věst. C 389, 15.12.2012.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria — Maďarsko) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság v. Hochtief Solution AG

(Věc C-519/12) (¹)

(„Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Zvláštní příslušnost — Článek 5 bod 1 písm. a) — Pojem „smlouva““)

(2013/C 367/34)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság

Žalovaná: Hochtief Solution AG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Kúria — Výklad čl. 5 bodu 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1) — Příslušnost soudu členského státu ve smluvních věcech — Žaloba věřitele z úvěrové smlouvy proti společnosti vlastníci kontrolní podíl v dlužící společnosti, které je smluvní stranou na základě zvláštních vnitrostátních předpisů upravujících odpovědnost první uvedené společnosti

Výrok

Spor, jako je spor v původním řízení, v němž vnitrostátní právo ukládá osobě odpovědnost za dluhy společnosti, kterou kontroluje, pokud uvedená osoba nesplnila oznamovací povinnosti plynoucí z převzetí kontroly nad uvedenou společností, nelze považovat za „smlouvu“ ve

smyslu čl. 5 bodu 1 písm. a) nařízení (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

(¹) Úř. věst. C 46, 16.2.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. října 2013 — Isdin, SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Bial-Portela & Ca SA

(Věc C-597/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ZEBEXIR — Starší slovní ochranná známka ZEBINIX — Relativní důvody pro zamítnutí — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 367/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Isdin, SA (zástupci: G. Marín Raigal a P. López Ronda, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec), Bial-Portela & C^a, SA

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 9. října 2012 ve věci T-366/11, Bial-Portela & C^a v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) R 1212/2009-1 ze dne 6. dubna 2011, zamítající odvolání podaného proti rozhodnutí námitkového oddělení, jímž byly zamítnuty námitky majitelky slovní ochranné známky Společenství „ZEBENIX“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 5 a 42 podané proti přihlášce slovní ochranné známky „ZEBEXIR“ pro výrobky zařazené do tříd 3 a 5 — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nebezpečí záměny

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 9. října 2012, Bial-Portela v. OHIM — Isdin (ZEBEXIR) (T-366/11) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 86, 23.3.2013.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 2. září 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt. v. Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

(Věc C-470/13)

(2013/C 367/36)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Žalovaný: Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

Předběžné otázky

- 1) Mohou členské státy stanovit vyloučení hospodářského subjektu z účasti na veřejné zakázce z jiných důvodů, než jaké jsou vyjmenovány v článku 45 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES (¹) ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, — a to zejména z důvodů, jež jsou považovány za ospravedlněné s ohledem na ochranu veřejného zájmu či oprávněných zájmů zadavatele nebo s ohledem na poctivé a rovné podmínky hospodářské soutěže — a, v případě kladné odpovědi, je v souladu s druhým bodem odůvodnění výše uvedené směrnice a s články 18, 34, 49 a 56 SFEU praxe, která spočívá ve výše uvedeném vyloučení hospodářského subjektu, který se dopustil protiprávního jednání spojeného s jeho hospodářskou nebo profesní činností, které bylo konstatováno pravomocným soudním rozsudkem před uplynutím nejvýše pěti let?
- 2) Je v případě záporné odpovědi Soudního dvora na první otázku nutno čl. 45 odst. 2 první pododstavec směrnice 2004/18, zejména písmena c) a d) tohoto ustanovení, vykládat v tom smyslu, že je namístě vyloučit z účasti na veřejné zakázce veškeré hospodářské subjekty, které se dopustily protiprávního jednání konstatovaného správním či soudním orgánem v řízení v oblasti hospodářské soutěže, které bylo zahájeno v souvislosti s hospodářskou nebo

profesní činností daného subjektu, přičemž tento hospodářský subjekt musí v oblasti hospodářské soutěže nést právní důsledky výše uvedeného protiprávního jednání?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemsko) dne 16. září 2013 — F. Faber v. Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Věc C-497/13)

(2013/C 367/37)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: F. Faber

Žalovaná: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní soud – ať už na základě zásady efektivity, na základě vysoké úrovně ochrany spotřebitele uvnitř Unie sledované směrnicí 1999/44 (¹) nebo na základě jiných ustanovení či norem unijního práva – povinen zkoumat z úřední povinnosti, zda je kupující v rámci smlouvy spotřebitelem ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 1999/44?
- 2) Bude-li odpověď na první otázku kladná: Platí totéž i v případě, že procesní spis neobsahuje žádné (nebo nedostačivé či protichůdné) skutkové informace k možnosti zjištění povahy kupujícího?
- 3) Bude-li odpověď na první otázku kladná: Platí totéž i pro řízení o opravném prostředku, ve kterém žalobce nenapadl rozsudek soudu prvního stupně v tom směru, že v něm nebyl proveden tento přezkum (z úřední povinnosti) a otázka, zda je nutné považovat kupujícího za spotřebitele, byla výslovně ponechána stranou?

- 4) Lze směrnici 1999/44 (resp. její článek 5) považovat za normu, která je rovnocenná kogentním ustanovením vnitrostátního práva?
- 5) Brání zásada efektivity, vysoká úroveň ochrany spotřebitele uvnitř Unie sledovaná směrnicí 1999/44 nebo jiná ustanovení či normy unijního práva nizozemskému právu ohledně břemene tvrzení a důkazního břemene spotřebitele/kupujícího pokud jde o povinnost oznámit prodávajícímu (včas) domnělou vadu dodaného zboží?
- 6) Brání zásada efektivity, vysoká úroveň ochrany spotřebitele uvnitř Unie sledovaná směrnicí 1999/44 nebo jiná ustanovení či normy unijního práva nizozemskému právu ohledně břemene tvrzení a důkazního břemene spotřebitele/kupujícího v tom směru, že zboží je v rozporu se smlouvou a tento rozpor se smlouvou se projevil do šesti měsíců po dodání? Co znamenají slova „rozpor se smlouvou, který se ... projeví“ v čl. 5 odst. 3 směrnice 1999/44, zejména: V jaké míře musí spotřebitel/kupující tvrdit skutečnosti a okolnosti týkající se rozporu se smlouvou (resp. jeho příčiny)? Postačí, pokud spotřebitel/kupující tvrdí a při odůvodněném popření prokáže, že nabytá věc nefunguje (bezzvadně), nebo je povinen tvrdit a při odůvodněném popření prokázat, jaká vada prodané věci tuto nefunkčnost (resp. nikoli bezvadnou funkčnost) způsobuje (způsobila)?
- 7) Hraje ještě při odpovědi na výše uvedené otázky roli, že F. Faber se v tomto řízení nechala v obou stupních zastoupit advokátem?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, s. 12).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 16. září 2013 — Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach v. Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Věc C-499/13)

(2013/C 367/38)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelnny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Předběžné otázky

- 1) Je ve světle systému daně z přidané hodnoty, který je založen na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (¹), zejména s ohledem na články 9 a 193 ve spojení s čl. 199 odst. 1 písm. g), přípustné ustanovení vnitrostátního práva jako je článek 18 ustawa o podatku od towarów i usług (zákon o dani ze zboží a služeb) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. 2011, č. 177, pol. 1054 ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o DPH“), které zavádí výjimky z obecných zásad práva daně z přidané hodnoty, především ohledně subjektů práva, které jsou povinny k výpočtu a vybrání daně tím, že vytváří institut plátce daně, tj. subjektu práva, který je povinen za osobu povinnou k dani vypočíst výši daně, vybrat ji od osoby povinné k dani a ve stanovené lhůtě ji odvést daňovému orgánu?
- 2) Pro případ kladné odpovědi na první otázku:
- a) Je ve světle zásady proporcionality, jakožto obecné zásady unijního práva, přípustné ustanovení vnitrostátního práva jako je čl. 18 zákona o DPH, podle kterého mj. daně z dodávky nemovitostí ve formě exekuce zboží, které je ve vlastnictví dlužníka nebo se při porušení platných předpisů nachází v jeho držbě, vypočítá, vybírá a hradí soudní vykonavatel pověřený exekucními opatřeními, který jako plátce daně odpovídá za nesplnění této povinnosti?
- b) Je ve světle článků 206, 250 a 252 směrnice 2006/112 a z ní vyplývající zásady neutrality přípustné ustanovení vnitrostátního práva, jako je článek 18 zákona o DPH, které vede k tomu, že plátce daně uvedený v tomto ustanovení je povinen vypočíst, vybrat a odvést daň z přidané hodnoty z dodávek zboží provedených formou exekuce, které je ve vlastnictví osoby povinné k dani nebo které se nachází při porušení platných předpisů v její držbě, a to ve zdaňovacím období platném pro osobu povinnou k dani ve výši částky, která představuje násobek výtěžku dosaženého z prodeje zboží — sníženého o daň z přidané hodnoty — a odpovídající sazby daně, aniž by od této částky odečetl částku daně z přidané hodnoty na vstupu, která vznikla osobě povinné k dani od začátku zdaňovacího období do data výběru daně?

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 16. září 2013 — Gmina Międzyzdroje v. Ministrowi Finansów

(Věc C-500/13)

(2013/C 367/39)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gmina Międzyzdroje

Žalovaný: Ministrowi Finansów

Předběžná otázka

Jsou ve světle článků 167, 187 a 189 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a zásady neutrality přípustná ustanovení vnitrostátního práva, jako je čl. 91 odst. 7 a 7a zákona o dani ze zboží a služeb (ustawa o podatku od towarów i usług) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. 2011 č. 177, položka 1054 ve znění pozdějších předpisů), která způsobují, že v případě změny účelu užívání investičního majetku není možná jednorázová oprava poskytování plnění, která neopravňovala k odpočtu daně odvedené na vstupu, na plnění, která toto právo zakládají, nýbrž je tuto opravu nutno provést během 5 následujících let a v případě nemovitostí během 10 let, počítáno od roku, ve kterém byl investiční majetek předán k užívání?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 25. září 2013 — X v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-512/13)

(2013/C 367/40)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Jedná se o nepřímé rozlišování na základě státní příslušnosti nebo omezení volného pohybu pracovníků, které vyžaduje odůvodnění, pokud zákonná právní úprava členského státu umožňuje zaměstnancům, kteří tam přicestovali, získat náhradu za extraterritoriální náklady, osvobozenou od daně, a zaměstnanci, který v době před začátkem svého zaměstnání v tomto členském státu bydlel v zahraničí ve vzdálenosti větší než 150 kilometrů od hranice tohoto členského státu, přiznat bez dalšího prokazování paušálně stanovenou náhradu nákladů osvobozenou od daně, a to i v případě, že částka náhrady převyšuje skutečné extraterritoriální náklady, zatímco pro zaměstnance, který v dotčeném období bydlel v menší vzdálenosti od tohoto členského státu, je náhrada nákladů osvobozená od daně omezena do výše prokazatelných skutečných extraterritoriálních nákladů?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1: Je v tomto případě dotčená nizozemská právní úprava, obsažená v prováděcím nařízení o dani z příjmů ze závislé činnosti z roku 1965, založena na naléhavých důvodech obecného zájmu?
- 3) V případě kladné odpovědi také na otázku 2: Jde v tomto případě kritérium 150 kilometrů obsažené v uvedené právní úpravě nad rámec toho, co je k dosažení cíle sledovaného touto právní úpravou nezbytné?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht München I (Německo) dne 26. září 2013 — Ettayebi Bouzalmate v. Kreisverwaltung Kleve

(Věc C-514/13)

(2013/C 367/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht München I

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ettayebi Bouzalmate

Žalovaný: Kreisverwaltung Kleve

Předběžná otázka

Vyplyvá z čl. 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí⁽¹⁾ povinnost členského státu vykonávat zajištění zpravidla ve

zvláštních zajišťovacích zařízení také tehdy, pokud jsou taková zařízení k dispozici jen v jedné části federálního rozčlenění členského státu, v jiné, ve které je na základě pravidel federálního rozčlenění tohoto členského státu zajištění vykonáváno, však nikoliv?

(¹) Úř. věst. L 348, s. 98

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshofs (Německo) dne 27. září 2013 — Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca v. Knoll International S.p.A.

(Věc C-516/13)

(2013/C 367/42)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Dimensione Direct Sales s.r.l. Michele Labianca

Žalovaná: Knoll International S.p.A.

Předběžné otázky

1) Zahrnuje právo na rozšiřování podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2001/29/ES (¹) právo veřejně nabízet originál díla nebo jeho rozmnoženiny ke koupi?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2) Zahrnuje právo veřejně nabízet originál díla nebo jeho rozmnoženiny ke koupi nejen smluvní nabídky, nýbrž také reklamní opatření?

3) Dochází k porušení práva na rozšiřování také tehdy, jestliže na základě nabídky ke koupi originálu díla nebo jeho rozmnoženiny nedojde?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01 s. 230.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 26. září 2013 — The Queen na žádost Eventech Ltd v. The Parking Adjudicator

(Věc C-518/13)

(2013/C 367/43)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: The Queen, na žádost Eventech Ltd

Odpůrce: The Parking Adjudicator

Další účastníci řízení: London Borough of Camden, Transport for London

Předběžné otázky

1) Představuje, za okolností projednávané věci, zpřístupnění jízdního pruhu pro autobusy na veřejné komunikaci vozidlům taxislužby, ale nikoliv vozidlům mini taxi v době omezení provozu v tomto jízdním pruhu, použití „státních prostředků“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU?

2) a) Co představuje relevantní cíl, podle kterého má být posuzována otázka, zda se vozidla taxislužby a vozidla mini taxi nacházejí ve srovnatelné právní a skutkové situaci pro určení, zda je zpřístupnění jízdního pruhu pro autobusy na veřejné komunikaci v době, kdy v tomto jízdním pruhu platí omezení jízdy, vozidlům taxislužby, ale nikoliv vozidlům mini taxi, selektivní ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU?

b) Pokud je možné prokázat, že relevantním cílem pro účely otázky 2 písm. a) je — alespoň částečně — vytvoření bezpečného a efektivního dopravního systému a že existují důvody týkající se bezpečnosti nebo efektivity, které odůvodňují skutečnost, že vozidlům taxislužby je umožněna jízda v jízdním pruhu pro autobusy, a které se stejným způsobem neuplatní na vozidla mini taxi, lze konstatovat, že toto opatření není selektivní ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU?

c) Je pro odpověď na otázku 2 písm. b) nutné zkoumat, zda členský stát, který se dovolává tohoto odůvodnění, kromě toho prokázal, že příznivé zacházení s vozidly taxislužby ve srovnání s vozidly mini taxi je přiměřené a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné?

3) Může zpřístupnění jízdního pruhu pro autobusy na veřejné komunikaci v době, kdy v tomto pruhu platí omezení jízdy, vozidlům taxislužby, ale nikoliv vozidlům mini taxi, ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU za okolností, kdy se dotyčná komunikace nachází v centru Londýna a neexistuje žádná překážka, která by občanům z jiných členských států bránila v tom, aby vlastnili nebo řídili vozidla taxislužby nebo vozidla mini taxi?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Španělsko) dne 1. října 2013 — Ministerio de Defensa, Navantia SA v. Concello de Ferrol

(Věc C-522/13)

(2013/C 367/44)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Žalovaný: Concello de Ferrol

Předběžná otázka

Je osvobození společnosti NAVANTIA, S. L., od daně z nemovitosti slučitelné s článkem 107 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a je s článkem 107 SFEU slučitelné, aby členský stát (Španělsko) mohl stanovit osvobození od daně pro pozemek (nemovitost kat. č. 2825201QA5422N0001YG) ve svém vlastnictví, převedený na soukromý podnik s výhradně veřejnou kapitálovou účastí (NAVANTIA, S. L.), jenž na tomto pozemku dodává zboží a poskytuje služby, které mohou být předmětem obchodu mezi členskými státy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Karlsruhe (Německo) dne 3. října 2013 — Eycke Braun v. Spolková země Bádensko-Württembersko

(Věc C-524/13)

(2013/C 367/45)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Karlsruhe

Účastníci původního řízení

Žalobce: Eycke Braun

Žalovaná: Spolková země Bádensko-Württembersko

Předběžné otázky

Musí být směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů⁽¹⁾, ve znění směrnice Rady 85/303/EHS ze dne 10. června 1985⁽²⁾ vykládána tak, že poplatky, které obdrží notář, který je úředníkem, za notářský zápis právního úkonu, jehož předmětem je přeměna kapitálové společnosti na kapitálovou společnost jiného typu, jsou daněmi ve smyslu uvedené směrnice, i pokud přeměna nevede ke zvýšení kapitálu ani v nástupnické společnosti, ani ve společnosti měnící právní formu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 249, s. 25; Zvl. vyd. 09/01, s. 11.

⁽²⁾ Směrnice Rady 85/303/EHS ze dne 10. června 1985, kterou se mění směrnice 69/335/EHS o nepřímých daních z kapitálových vkladů, Úř. věst. L 156, s. 23; Zvl. vyd. 09/01, s. 122.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Strasbourg (Francie) dne 8. října 2013 — Geoffrey Léger v. Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang

(Věc C-528/13)

(2013/C 367/46)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Strasbourg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Geoffrey Léger

Žalovaní: Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang

Předběžná otázka

Představuje s ohledem na přílohu III směrnice 2004/33/ES⁽¹⁾ okolnost, že muž měl sexuální styky s jiným mužem, sama o sobě sexuální chování, kterým se osoba vystavuje riziku nákazy závažnými infekčními onemocněními, které se přenášejí krví, a které odůvodňují trvalé vyloučení osob s takovýmto sexuálním chováním z možnosti darovat krev, nebo je jen způsobilá, podle okolností daného konkrétního případu, představovat sexuální

chování, kterým se osoba vystavuje riziku nákazy závažnými infekčními onemocněními, které se přenášejí krví, a které odůvodňuje dočasné vyloučení možnosti darovat krev během určitého období po skončení rizikového chování?

(¹) Směrnice Komise 2004/33/ES ze dne 22. března 2004, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/98/ES, pokud jde o některé technické požadavky na krev a krevní složky (Úř. věst. L 91, s. 25; Zvl. vyd. 15/08, s. 272).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 17. října 2013 — Mohamed M'Bodj v. Conseil des ministres

(Věc C-542/13)

(2013/C 367/47)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mohamed M'Bodj

Žalovaný: Conseil des ministres

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 2 písm. e) a f) a články 15, 18, 28 a 29 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, jež se týká obsahu poskytované ochrany (¹), vykládány v tom smyslu, že na sociální a zdravotní péči uvedenou v člancích 28 a 29 této směrnice musí mít nárok nejen osoba, které byl nezávislým orgánem členského státu přiznán na její žádost status podpůrné ochrany, ale také cizinec, kterému správní orgán členského státu povolil pobyt na území tohoto státu a který trpí takovou nemocí, která představuje reálnou hrozbu pro jeho život nebo fyzickou integritu nebo reálnou hrozbu nelidského či ponižujícího zacházení v případě, kdy v jeho zemi původu nebo v zemi jeho pobytu neexistuje žádné odpovídající léčení?
- 2) Je-li třeba na první předběžnou otázku podat odpověď, z níž plyne, že obě kategorie osob, které jsou v ní uvedeny, musí mít nárok na uvedenou sociální a zdravotní péči, musí být čl. 20 odst. 3, čl. 28 odst. 2 a čl. 29 odst. 2 téže směrnice vykládány v tom smyslu, že z povinnosti členských států zohlednit zvláštní situaci zranitelných osob, například zdravotně postižených osob, vyplývá, že těmto osobám musí být poskytovány dávky upravené zákonem ze dne 27. února 1987 o dávkách pro zdravotně postižené osoby (loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées), lze-li sociální pomoc zohledňující postižení poskytnout na základě zákona ze dne 8. července 1976 o organizaci veřejných center sociální pomoci (loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale)?

(¹) Úř. věst. L 304, s. 12.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. listopadu 2013 — Rusal Armenal v. Rada

(Věc T-512/09) ⁽¹⁾

(„Dumping — Dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Arménie, Brazílie a Čínské lidové republiky — Přistoupení Arménie k WTO — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Článek 2 odstavec 7 nařízení (ES) č. 384/96 — Slučitelnost s antidumpingovou dohodou — Článek 277 SFEU“)

(2013/C 367/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Rusal Armenal ZAO (Jerevan, Arménie) (zástupce: B. Evtimov, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně J. P. Hix, zmocněnec, ve spolupráci s G. Berrischem a G. Wolfem, advokáti, poté J. P. Hix a B. Driessen, zmocněnec, ve spolupráci s G. Berrischem a nakonec J. P. Hix a B. Driessen)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: M. França a C. Clyne, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 925/2009 ze dne 24. září 2009 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímně uloženého cla na dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Arménie, Brazílie a Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 262, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Nařízení Rady (ES) č. 925/2009 ze dne 24. září 2009 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímně uloženého cla na dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Arménie, Brazílie a Čínské lidové republiky se zrušuje v rozsahu, ve kterém se týká společnosti Rusal Armenal ZAO.
- 2) Rada Evropské unie nahradí náklady řízení společnosti Rusal Armenal.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. listopadu 2013 — Capitalizaciones Mercantiles v. OHIM — Leineweber (X)

(Věc T-378/12) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství X — Starší obrazová ochranná známka Společenství X — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Rozlišovací způsobilost starší ochranné známky — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 367/49)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Capitalizaciones Mercantiles Ltda (Bogota, Kolumbie) (zástupci: J. Devaureix a L. Montoya Terán, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Leineweber GmbH & Co. KG (Herford, Německo) (zástupci: S. Jackermeier a D. Wiedemann, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 15. května 2013 (věc R 1524/2011-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Leineweber GmbH & Co. KG a Capitalizaciones Mercantiles Ltda.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Capitalizaciones Mercantiles Ltda se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 366, 24.11.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2013 — Stromberg Menswear v. OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Věc T-451/12) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Starší slovní ochranná známka Společenství STORMBERG — Vzdání se sporné ochranné známky jejím majitelem — Rozhodnutí o ukončení řízení o zrušení — Žádost o navrácení do původního stavu — Povinnost odůvodnění — Článek 58 odstavec 1, článek 76 odstavec 1, a článek 81 odstavec 1 nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba částečně zjevně nepřijatelná a částečně bez právního základu“)

(2013/C 367/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Spojené království) (zástupci: A. Tsoutsanis, advokát, a C. Tulley, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norsko) (zástupci: původně T. Mølsgaard a J. Løje advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. srpna 2012 (věc R 389/2012-4) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Stromberg Menswear Ltd a Leketoy Stormberg Inter AS.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Stromberg Menswear Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 2.3.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2013 — Stromberg Menswear v. OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Věc T-457/12) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství STORMBERG — Žaloba proti návrhu na převod ochranné známky Společenství na přihlášky národních ochranných známek — Nepřípustnost odvolání před odvolacím senátem — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)

(2013/C 367/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Spojené království) (zástupci: A. Tsoutsanis, advokát, a C. Tulley, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norsko) (zástupci: původně T. Mølsgaard, poté J. Løje, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. srpna 2012 (věc R 428/2012-4) týkajícímu se žádosti o převod ochranné známky Společenství na přihlášky národních ochranných známek, kterou podala společnost Leketoy Stormberg Inter AS.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Stromberg Menswear Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 2.3.2013

Žaloba podaná dne 2. srpna 2013 — APRAM v. Evropská komise

(Věc T-403/13)

(2013/C 367/52)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Portugalsko) (zástupce: M. Gorjão Henriques, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 a 2 rozhodnutí Evropské komise C(2013) 1870 final ze dne 27. března 2013 o snížení příspěvku z Fondu soudržnosti na projekt „Rozvoj přístavní infrastruktury autonomního regionu Madeira — Přístav Caniçal“, Madeira, Portugalsko;
- určil, že na projednávanou věc se nevztahuje nařízení (ES) č. 16/2003 ⁽¹⁾, konkrétně jeho článek 7, z důvodu porušení podstatných formálních náležitostí, porušení nařízení (ES) č. 1164/94 ⁽²⁾ nebo každopádně porušení obecných právních zásad platných v právním řádu EU;
- určil, že Evropská komise je povinna zaplatit dlužný zůstatek;
- podpůrně:
 - a) určil, že řízení o vrácení již zaplacených částek a právo na zadržení dosud nevyplaceného zůstatku jsou promlčená;
 - b) určil povinnost snížit opravu provedenou Evropskou komisí v souvislosti s možnými nesrovnalostmi, které mohou vést k nezaplacení celého zůstatku a vrácení veškerých výdajů zaplacených po 3. červnu 2003, avšak fakturovaných mezi červnem 2002 a únorem 2003;
- v každém případě uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení norem týkajících se způsobilosti výdajů

Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje právní normy provádějící Smlouvu, konkrétně normy týkající se způsobilosti výdajů k financování z evropských fondů, a sice článek 11 nařízení (ES) č. 1164/94 a článek 7 nařízení (ES) č. 16/2003. V tomto ohledu je mezi účastníky řízení sporné, zda výdaje zaplacené po a během začátku období způsobilosti představují výdaje, které mohou být financovány z evropských prostředků, ačkoliv byly předmětem dřívější faktury.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti článku 7 nařízení (ES) č. 16/2003 z důvodu porušení podstatných formálních náležitostí a porušení normy vyšší právní síly

Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je protiprávní i proto, že je založeno na nařízení (ES) č. 16/2003, které je rovněž protiprávní, jelikož nebylo přijato kolegiem Komisařů, ani na základě zmocnění, na základě písemného postupu nebo jiného zjednodušeného postupu podle jednacího řádu Evropské komise ⁽³⁾, ani není v souladu s článkem 18 tohoto jednacího řádu, a vzhledem k tomu, že Komise vykládá článek 7 nařízení (ES) č. 16/2003 v rozporu s nařízením (ES) č. 1164/94.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady subsidiarity

Zásada subsidiarity vyžaduje stanovení vnitrostátních norem použitelných na způsobilost výdajů, jelikož hospodářská, sociální a územní soudržnost je předmětem sdílené pravomoci Unie a členských států, a vztahuje se tedy na ni uvedená zásada. Podle žalobkyně nařízení (ES) č. 16/2003 nejenže nezmiňuje potřebu režimu, který zavádí, z hlediska zásady subsidiarity, ale nijak ji neodůvodňuje, čímž uvedenou zásadu porušuje.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásad legitimního očekávání a právní jistoty a vázanosti správních orgánů vlastními akty

Žalobkyně tvrdí, že Evropská komise měla ustálenou správní praxi a vykládala dotčenou normu ve smyslu, který zastává APRAM.

Žalobkyně dodává, že uvedený výklad pocházel ze zdrojů oprávněných Evropskou komisí, byl sdělen Portugalské republice a ostatním členským státům a byl ustálený, takže portugalský stát mohl legitimně očekávat, že faktury obdržené před doručením úplné žádosti Evropské komisi a zaplacené po tomto doručení, jsou způsobilé. Poukazuje na to, že takový je i výklad příslušných vnitrostátních orgánů. Z tohoto důvodu APRAM nabyla legitimního očekávání, že uvedené výdaje jsou skutečně způsobilé.

Podle žalobkyně zavedení výkladu, který nyní hájí Komise, zjevně porušuje zásadu právní jistoty, když ukládá APRAM značnou finanční zátěž, jelikož tento výklad není jistý nebo předvídatelný.

5) Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality

Žalobkyně uvádí, že ačkoliv je pravda, že Evropská komise může v souladu s článkem H přílohy II nařízení (ES) č. 1164/94 provést finanční opravy, které považuje za nezbytné, což může znamenat úplné nebo částečné zrušení pomoci přiznané na

projekt, musí uvedený orgán rovněž dodržovat zásadu proporcionality a zohlednit okolnosti konkrétního případu — jako je typ nesrovnalosti a rozsah možného finančního dopadu případných nedostatků řídicích a kontrolních systémů — aby nepřijal nepřiměřené opatření. Vzhledem k výše uvedenému je nepochopitelné, že lze uvažovat o úplném zrušení přiznané pomoci, jelikož opravy ve výši 100 % se uplatňují pouze tehdy, pokud nedostatky v řídicích a kontrolních systémech nebo zjištěná nesrovnalost jsou tak závažné, že se jedná o naprosté nedodržení pravidel Společenství, což vede k tomu, že veškeré platby jsou neoprávněné. Pokud nejde o takový případ, správní orgány navrhuji opravy ve výši pouze 5 % nebo 2 % nebo dokonce žádné snížení.

Podle žalobkyně jsou obtíže s výkladem dotčené normy rozhodující polehčující okolností, kterou musí Evropská komise vždy zohlednit. Dodává, že vzhledem k popsaným okolnostem existují méně restriktivní opatření k dosažení sledovaného cíle, jako je uplatnění nižšího procentního podílu nebo neuplatnění žádné opravy. Proto pokud by se Komise rozhodla uplatnit na přiznané prostředky opravu — s čímž žalobkyně nesouhlasí — neměla by tato oprava v žádném případě překročit 5 %, a měla by být ještě nižší, případně žádná.

6) Šestý žalobní důvod vycházející z promlčení

Žalobkyně tvrdí, že v každém případě možnost požadovat vrácení výdajů předcházejících 3. červnu 2003 je již promlčena, jelikož poslední faktura je z 28. února 2003, což je tři měsíce a dva dny před relevantním datem. Dodává, že podle ustanovení nařízení (ES) č. 2988/95⁽⁴⁾ ze dne 18. prosince 1995 je promlčecí lhůta u řízení čtyři roky ode dne, kdy došlo k nesrovnalosti.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 16/2003 ze dne 6. ledna 2003, kterým se stanoví zvláštní prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1164/94, pokud jde o způsobilost výdajů souvisejících s opatřeními spolufinancovanými Fondem soudržnosti (Úř. věst. L 2, s. 7; Zvl. vyd. 14/01, s. 189).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1164/94 ze dne 16. května 1994 o zřízení Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 9).

⁽³⁾ Úř. věst. L 308, 8.12.2000, s. 26.

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

Žaloba podaná dne 2. srpna 2013 — Companhia Previdente a Socitrel v. Komise

(Věc T-409/13)

(2013/C 367/53)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controlo de Participações Financeiras, SA (Lisabon, Portugalsko)

a SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugalsko) (zástupci: D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho a T. Luísa Faria, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuji, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a odůvodněnou,
- zrušil rozhodnutí Generálního ředitelství Evropské komise pro hospodářskou soutěž ze dne 24. května 2013 (D/2013/048425), kterým bylo zamítnuto snížení, z důvodu platební neschopnosti, pokuty uložené společnosti SOCITREL v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, a kterým byla společnost COMPANHIA PREVIDENTE společně a nerozdílně uložena povinnost zaplatit uvedenou pokutu,
- uplatnil snížení pokuty uložené žalobkyním s ohledem na jejich platební neschopnost.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti odůvodnění uvedené v článku 296 SFEU ze strany Komise, neboť Komise nezohlednila údaje předložené skupinou COMPANHIA PREVIDENTE ohledně její platební neschopnosti.
 - Žalobkyně jsou toho názoru, že Komise porušila článek 296 SFEU, jelikož řádně neodůvodnila odmítnutí snížit pokutu z důvodu platební neschopnosti, jelikož nebyly zvláště analyzovány podmínky, které podle rozhodovací praxe Evropské komise (zejména bodu 35 pokynů ke způsobu výpočtu pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾, dále jen „pokyny“) a podle judikatury unijních soudů týkající se platební neschopnosti, musí být splněny, aby bylo možné v tomto rámci snížit pokutu; rovněž řádně neposoudila tvrzení ohledně splnění uvedených podmínek ze strany skupiny COMPANHIA PREVIDENTE uvedená CP během dotčeného řízení před Evropskou komisí.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení skutkového stavu, ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení zásady proporcionality, neboť Komise neprovedla snížení pokuty z důvodu platební neschopnosti skupiny COMPANHIA PREVIDENTE.

— Žalobkyně zastávají názor, že došlo k nesprávnému posouzení skutkového stavu, ke zjevně nesprávnému posouzení a k porušení zásady proporcionality, protože nebyly řádně zohledněny všechny relevantní skutečnosti a protože nebyli vhodně přezkoumány důkazy předložené společností COMPANHIA PREVIDENTE během řízení o přezkumu pokuty z důvodu platební neschopnosti podle bodu 35 pokynů, jelikož pokuta převyšuje finanční možnosti skupiny COMPANHIA PREVIDENTE.

Žalobkyně krom toho žádají podle článku 261 SFEU o snížení pokuty, z důvodu platební neschopnosti, uložené společnosti SOCITREL, za jejíž zaplacení odpovídá společnost COMPANHIA PREVIDENTE společně a nerozdílně.

(¹) Úř. věst. L 1, s. 1.

Žaloba podaná dne 20. srpna 2013 — Fard a Sarkandi v. Rada

(Věc T-439/13)

(2013/C 367/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Mohammad Moghaddami Fard (Teherán, Írán); a Ahmad Sarkandi (Spojené arabské emiráty) (zástupci: M. Taher, Solicitor, M. Lester, Barrister, a S. Kentridge, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Rady 2013/270/SZBP ze dne 6. června 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 156, s. 10) a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 522/2013 ze dne 6. června 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 156, s. 3);

— uložil Radě, aby žalobcům nahradila náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod se zakládá na tom, že Rada provedla zjevně nesprávné posouzení, podle něhož byla splněna kritéria pro uvedení na seznam, pokud jde o oba žalobce, a že pro uvedení žalobců na seznam nebyl dán platný právní základ.
- 2) Druhý žalobní důvod se zakládá na tom, že Rada hodlala žalobcům zakázat vycestovat, ačkoli k tomu nebyl dán náležitý právní základ.

3) Třetí žalobní důvod se zakládá na tom, že Rada neuvedla odpovídající a dostatečné důvody pro zahrnutí žalobců do sporných opatření.

4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na tom, že Rada nezaručila právo žalobců na obhajobu a na účinný soudní přezkum.

5) Pátý žalobní důvod se zakládá na tom, že rozhodnutí Rady zařadit žalobce na seznam zasáhlo nepřiměřeně a bezdůvodně do jejich základních práv včetně práva na ochranu vlastnictví, rodinného života, podnikání a dobrého jména.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2013 AN proti rozsudku vydanému dne 11. července 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-111/10, AN v. Komise

(Věc T-512/13 P)

(2013/C 367/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: AN (Brusel, Belgie) (zástupci: É. Boigelot a R. Murru, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 11. července 2013, AN v. Evropská komise (F-111/10);

— vrátil věc Soudu pro veřejnou službu k dalšímu řízení;

— uložil další účastnici řízení náhradu veškerých nákladů řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel dva důvody kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění při přezkumu žalobního důvodu vzneseného v prvním stupni Soudem pro veřejnou službu, co se týče nesprávnosti vyšetřování vedeného proti navrhovateli, jelikož odůvodnění uvedené Soudem pro veřejnou službu v bodech 95 a 96 napadeného rozsudku bylo nesprávné nebo v každém případě nedostatečné a neúplné.

2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zkrácení skutečností a důkazů Soudem pro veřejnou službu jednak tím, že podle něj navrhovatel požíval ochrany stanovené v článku 22a odst. 3 služebního řádu Evropské unie, jakož i tím, že Soud pro veřejnou službu dospěl k závěru, že navrhovatel nepředložil sebemenší důkaz toho, že správní řízení, které proti němu bylo vedeno, bylo zahájeno z důvodu odplaty (body 87, 88 a 94 napadeného rozsudku).

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „KENZO ESTATE“ pro výrobky a služby náležející do tříd 29, 30, 31, 35, 41 a 43 — Mezinárodní zápis č. W 1 016 724

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Ochranná známka Společenství „KENZO“ pro výrobky a služby náležející do tříd 3, 18 a 25

Žaloba podaná dne 30. září 2013 — Kenzo v. OHIM — Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Věc T-528/13)

(2013/C 367/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kenzo (Paříž, Francie) (zástupci: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi a N. Parrotta, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonsko)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém vyhovělo mezinárodní registraci č. 1016724 označující Evropskou unii pro ochrannou známku „Kenzo Estate“ pro „Olivový olej (jídelní); hroznový olej (jídelní); jedlé oleje a tuky; rozinky; zpracovaná zelenina a ovoce; zmrazená zelenina; zmrazené ovoce; syrové luštěniny; zpracované masové výrobky; zpracované mořské plody“ ve třídě 29; „Cukrovinky, chleba a housky; bílý ocet; olivový dressing; ochucovačla (jiná než koření); koření; sendviče; pizzy; párky v rohlíku (sendviče); masové kuličky; plněné taštičky“ ve třídě 30; a „Hrozny (čerstvé), olivy (čerstvé); ovoce (čerstvé); zelenina (čerstvá); semínka a cibulky“ ve třídě 31;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

— uložil Kenzo Tsujimoto náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. října 2013 — Vakoma v. OHIM — VACOM (VAKOMA)

(Věc T-535/13)

(2013/C 367/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vakoma GmbH (Magdeburg, Německo) (zástupce: P. Kazzer, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH (Jena, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu žalovaného: R 0908/2012-1 ze dne 1. srpna 2013, které bylo doručeno dne 6. srpna 2013, rozhodnutí námitkového oddělení žalovaného ze dne 12. března 2012, a aby námitku č. B1 833 915 zamítl jako neopodstatněnou;

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „VAKOMA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 7, 40 a 42 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 437 963

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka Společenství „VACOM“ pro výrobky zařazené do tříd 7, 9 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: námitce bylo vyhověno

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. října 2013 — Roeckl Sporthandschuhe v. OHIM — Roeckl Handschuhe & Accessoires (Zobrazení ruky)

(Věc T-537/13)

(2013/C 367/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG (Mnichov, Německo) (zástupce: advokát O. Baumann)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG (Mnichov, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 22. července 2013 v rozsahu, ve kterém bylo vedlejší účastnici částečně vyhověno a byla zamítnuta přihláška ochranné známky Společenství pro výrobky náležející do třídy 18: Výrobky z kůže a imitace kůže, zejména peněženky, náprsní tašky, klíčenky, pokud patří do třídy 18, a náležející do třídy 25: oblečení, zejména rukavice, pokud patří do třídy 25;
- uložil vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení žalobkyně včetně nákladů řízení o námitkách a odvolání, a uložil OHIM, aby nesl vlastní náklady.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka, která představuje ruku, pro výrobky náležející do tříd 18, 25 a 28 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6 961 965

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka Společenství a německá obrazová ochranná známka „Roeckl“, které obsahují znázornění ruky, pro výrobky náležející do tříd 18 a 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zrušení rozhodnutí námitkového oddělení.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení č. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 4. října 2013 — Three-N-Products v. OHIM — Munindra (PRANAYUR)

(Věc T-543/13)

(2013/C 367/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Three N Products Private Ltd (New Delhi, Indie) (zástupce: N. Colombo, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Munindra Holding BV (Lelystad, Nizozemsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 25. července 2013 ve věci R 638/2012-4 v plném rozsahu a v důsledku toho zamítl vzájemnou přihlášku PRANAYUR;
- uložil OHIM náhradu nákladu řízení, které vznikli společnosti Three N Products Private Ltd.;
- uložil Munindra Holding BV náhradu nákladů řízení, které vznikli společnosti Three N Products Private Ltd.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „PRANAYUR“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 5 a 30 — přihláška ochranné známky Společenství č. 7 170 095

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „AYUR“ a obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „Ayur“

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 20. října 2013 — Šumelj a další v. Evropská unie

(Věc T-546/13)

(2013/C 367/60)

Jednací jazyk: chorvatština

Účastníci řízení

Žalobci: Ante Šumelj (Zagreb, Chorvatsko), Dubravka Bašljan (Zagreb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zelina, Chorvatsko), Miroslav Lovreković (Križevci, Chorvatsko) (zástupce: Mato Krmek, advokát)

Žalovaná: Evropská unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— mezitímním rozsudkem konstatoval, že Evropská komise nesplnila v případě zavedení úřadu soudního exekutora do právního řádu Chorvatské republiky svou povinnost monitorovat dodržování smlouvy o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii, kterou má na základě článku 36 aktu o přistoupení (příloha VII bod 1);

— uložil Evropské unii povinnost nahradit žalobcům újmu (majetkovou i nemajetkovou), a to na základě mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie podle čl. 340 druhého pododstavce SFEU;

— uložil Evropské unii náhradu nákladů řízení;

— a dále žalobci navrhuji, aby Tribunál s rozhodnutím o výši náhrady újmy posečkal do okamžiku, kdy mezitímní rozsudek v tomto řízení nabude právní moci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci následující žalobní důvody.

- 1) Evropská komise tím, že nezabránila zrušení zákonů zavádějících a upravujících úřad soudního exekutora, které Chorvatsko přijalo v době jednání o přistoupení k Evropské unii, porušila článek 36 aktu o přistoupení (přílohu VII bod 1), který je nedílnou součástí smlouvy o přistoupení k Evropské unii, uzavřené mezi Chorvatskou republikou a členskými státy Evropské unie (Narodne novine — Međunarodni ugovori broj 2/12; Úř. věst. 2013 L 300, s. 7). Článek 36 aktu o přistoupení ukládá Komisi povinnost podrobně monitorovat všechny závazky, které Chorvatská republika přijala v rámci přístupových jednání, a tedy i právní závazky Chorvatské republiky související s institutem soudního exekutora a s vytvořením veškerých podmínek nezbytných k úplnému zavedení tohoto úřadu do chorvatského právního řádu do 1. ledna 2012.
- 2) V důsledku nesplnění této povinnosti Evropské komise vznikla žalobcům, kteří byli jmenováni soudními exekutory a kteří měli legitimní očekávání, že od 1. ledna 2012 začnou tento úřad zastávat, přímá škoda.
- 3) Komise tím, že nesplnila své povinnosti podle smlouvy o přistoupení, zjevně a závažně porušila meze diskreční pravomoci jí stanovené, v důsledku čehož vznikla žalobcům (jmenovaným soudním exekutory), ve spojení s porušením jejich legitimních očekávání, značná majetková i nemajetková újma, kterou Komise musí v souladu s čl. 340 druhým pododstavcem SFEU nahradit.

Žaloba podaná dne 8. října 2013 — Rosian Express v. OHIM (Forma krabice)

(Věc T-547/13)

(2013/C 367/61)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rosian Express (Mediaș, Rumunsko) (zástupce: E. Grecu, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory);
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: trojrozměrná ochranná známka představující formu krabice pro výrobky a služby zařazené do tříd 28 a 35

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: nesprávné použití čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 15. října 2013 — Aderans v. OHIM — Ofer (VITALHAIR)

(Věc T-548/13)

(2013/C 367/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aderans Company Ltd (Tokyo, Japonsko) (zástupce: M. Graf, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Ofer (Troisdorf, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 1 srpna 2013 ve věci R 1467/2012-1;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „VITALHAIR“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 21 a 26 — přihláška ochranné známky Společenství č. 7 254 378

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Ofer

Namítaná ochranná známka nebo označení: ochranná známka Společenství „Haar-vital“ a německá obrazová ochranná známka „HAARVITAL“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 26 a 44

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 42 odst. 2 a 3, jakož i porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 14. října 2013 — Francie v. Komise

(Věc T-549/13)

(2013/C 367/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: G. De Bergues, D. Colas a C. Candat, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 689/2013 ze dne 18. července 2013, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění spočívajícího v tom, že Komise vůbec nevyjádřila své úvahy jasně a jednoznačně, takže se zúčastněné osoby nemohly seznámit s důvody napadeného nařízení. Žalobkyně poukazuje na to, že:

- povinnost uvést odůvodnění napadeného nařízení je o to důležitější, že Komise disponovala při přijímání napadeného nařízení širokým prostorem pro uvážení, a

— Komise měla povinnost rozvést své úvahy explicitně, jelikož napadené nařízení tím, že vývozní náhrady pro drůbeží maso stanovilo v nulové sazbě, šlo daleko nad rámec dřívějších nařízení vydaných pro toto odvětví.

2) Druhý žalobní důvod, rozdělený do dvou částí, vychází z porušení čl. 164 odst. 3 jednotného nařízení o společné organizaci trhů ⁽¹⁾, spočívajícího v závěru Komise, že stanovení nulové sazby vývozních náhrad pro drůbeží maso je odůvodněno situací na trhu a vnitrounijním i mezinárodním kontextem, v němž došlo k přijetí napadeného nařízení. Žalobkyně poukazuje na to, že:

— Komise posoudila situaci na trhu zjevně nesprávně a

— Komise tím, že při přijímání napadeného nařízení zohlednila nejnovější reformu společné zemědělské politiky a probíhající jednání v rámci WTO, což jsou skutečnosti neuvedené v taxativním výčtu podle čl. 164 odst. 3 jednotného nařízení o společné organizaci trhů, zjevně překročila hranice svého prostoru pro uvážení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. října 2013 — Radecki v. OHIM — Vamed (AKTIVAMED)

(Věc T-551/13)

(2013/C 367/64)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Michael Radecki (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupci: C. Menebröcker a V. Töbelmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Vamed AG (Vídeň, Rakousko)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 18. července 2013 (věc R 365/2012-1);

— uložil OHIM náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobce

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „AKTIVAMED“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 5, 11 a 44 — přihláška ochranné známky Společenství č. 8 958 886

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Vamed AG

Namítaná ochranná známka nebo označení: Rakouské obrazové ochranné známky a mezinárodní zápis „VAMED“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 8, 9, 10, 11, 12, 16, 20, 21, 28, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 44 a 45

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 17. října 2013 — European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki v. Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy

(Věc T-553/13)

(2013/C 367/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Lucembursko) a Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupce: D. Mabger, advokát)

Žalovaný: Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— Zrušil rozhodnutí o zadání veřejné zakázky přijaté žalovaným dne 7. srpna 2013, jež se týká otevřeného zadávacího řízení F4E-ADM-0464 (Úř. věst. 2012/S 213-352451), jehož předmětem bylo zadání Rámcové smlouvy na poskytování sériových služeb s názvem „Provedení projektů v oblasti informačních a komunikačních technologií (ICT) pro Fusion for Energy“ (Úř. věst. 2013/S 198-342743);

- uložil žalovanému, aby žalobkyním nahradil škodu za ztrátu příležitosti získat smlouvu;
- uložil žalovanému, aby žalobkyním nahradil exemplární škodu;
- uložil žalovanému, aby žalobkyním nahradil právní a jiné náklady a výdaje vzniklé v souvislosti s touto žalobou, a to i v případě, že žaloba bude zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod, vycházející z toho, že žalovaný nedodržel předpisy EU, jelikož přistoupil k hodnocení nabídek a zadání zakázky po uplynutí platnosti nabídek.
- 2) Druhý žalobní důvod, vycházející z toho, že žalovaný nedodržel předpisy EU, jelikož porušil povinnost uvést odůvodnění. Žalovaný poskytl žalobkyním hodnotící zprávu, která neobsahovala žádné konkrétní hodnotící připomínky týkající se nabídky žalobkyň.

Žaloba podaná dne 22. října 2013 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln v. OHIM (Original Eau de Cologne)

(Věc T-556/13)

(2013/C 367/66)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln eV (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: T. Schulte-Beckhausen, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu žalovaného ze dne 21. srpna 2013 (R 2064/2012-4);
- uložil žalovanému náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Original Eau de Cologne“ pro výrobky zařazené do třídy 3 – přihláška ochranné známky Společenství č. 10 787 794

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 24. října 2013 — Španělsko v. Komise

(Věc T-561/13)

(2013/C 367/67)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž vylučuje výdaje vynaložené Španělským královstvím v rámci podpory ICDN u programu pro rozvoj venkova Galicie 2007-2013 ve výši 757 968,97 eur odpovídajících kategorii „přírodní znevýhodnění“, a
- uložit žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti prováděcímu rozhodnutí Komise 2013/433/EU ze dne 13. srpna 2013, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 10 odst. 2 a 4 a čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1975/2006.

— Žalobce v tomto ohledu uvádí, že povinnost sčítání během kontrol na místě v rámci podpory ICDN je v rozporu s kontinuálním charakterem kritéria koeficientu vytiženosti a se zásadou rovného zacházení; a že Komise vyložila uvedená ustanovení nesprávně, když měla za to, že španělský systém nebyl vhodný k ověření dodržení kritéria vytiženosti.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1082/2003 a článku 26 odst. 2 písm. b) nařízení č. 796/2004.

— Žalobce v tomto ohledu uvádí, že napadené rozhodnutí porušuje uvedená ustanovení v rozsahu, v němž je vyžadováno, aby při kontrole na místě za účelem ověření kritéria koeficientu vytiženosti bylo provedeno sčítání zvířat.

Žaloba podaná dne 24. října 2013 — Belgie v. Komise

(Věc T-563/13)

(2013/C 367/68)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Belgické království (zástupci: J.-C. Halleux a M. Jacobs, zmocněnci, ve spolupráci s F. Tuytschaeverem a M. Varga, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil projednávanou žalobu na neplatnost za přípustnou a opodstatněnou, a v důsledku toho zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká výdajů vynaložených Belgickým královstvím ve výši 4 108 237,42 eur nebo každopádně omezit částku vyloučenou z financování na 1 268 963,04 eur,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce navrhuje částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise 2103/433/EU ze dne 13. srpna 2013, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského

zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾, v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká výdajů vynaložených Belgickým královstvím.

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady právní jistoty, neboť napadené rozhodnutí žalobci dostatečně neumožňuje seznámit se s protiprávním jednáním, které mu je vytýkáno.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 125, čl. 125b odst. 1 a článku 125d nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ⁽²⁾ a článku 25, čl. 28 odst. 1 a článků 29 a 33 nařízení (ES) č. 1580/2007 ⁽³⁾, jelikož Komise konstatovala, že Greenbow cvba byla nesprávně uznána za organizaci producentů.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, jelikož Komise neomezila finanční opravu na výdaje týkající se členů Greenbow, kteří nemohli být samostatně uznáni jako organizace producentů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 219, s. 49.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 350, s. 1).

Žaloba podaná dne 25. října 2013 — Agriconsulting Europe v. Komise

(Věc T-570/13)

(2013/C 367/69)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Agriconsulting Europe SA (Brusel, Belgie) (zástupce: R. Sciaudone, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— nařídil provedení navrhovaného důkazu;

— uložil Komisi náhradu škody vyčíslené v žalobě a patřičně navýšené;

- zacházel s údaji uvedenými v přílohách A.23 a A.24 jako s důvěrnými informacemi;
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje k získání náhrady škody vzniklé v důsledku pochybení, kterých se údajně dopustila Komise v rámci zadávacího řízení „vytvoření struktury sítě k provádění evropského inovačního partnerství „Produktivita a udržitelnost zemědělství““(AGRI-2012-PEI-01).

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení nabídky a z porušení zásady rovného zacházení v souvislosti s prvním kritériem pro zadání zakázky.

V tomto ohledu tvrdí žalobkyně následující:

- výbor pro hodnocení nabídek pochybil, když shledal, že Agriconsulting nerozvinula aspekt týkající se komunikační strategie, neboť technická nabídka žalobkyně obsahuje nejméně šest stran, v níž je tento aspekt široce rozvinut;
- výbor pro hodnocení nabídek porušil zásadu rovného zacházení tím, že zhodnotil komunikační strategii obsaženou v nabídce žalobkyně v rámci prvního kritéria, ačkoli v případě nabídky podniku, kterému byla zakázka udělena, zhodnotil tento aspekt v rámci druhého kritéria.

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení nabídky a z nesprávného výkladu a uplatnění druhého kritéria pro zadání zakázky.

V tomto ohledu tvrdí žalobkyně následující:

- výbor pro hodnocení nabídek dospěl nesprávně k závěru, že existovala povinnost zajistit přítomnost určitého počtu stálých zaměstnanců, a že vzhledem k tomu, že tato povinnost nebyla splněna, bylo namístě zhodnotit nabídku žalobkyně záporně;
- výbor pro hodnocení nabídek neposoudil přínos externích odborníků.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek financovaných z evropských prostředků a z porušení pravidel týkajících se zadávacího řízení, pokud jde o druhé a třetí kritérium pro zadání zakázky.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že výbor pro hodnocení nabídek provedl nové posouzení skutečností, které byly posouzeny v předchozí fázi výběru, čímž porušil omezení a pravidla týkající se fáze výběru a zadání zakázky.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení, pokud jde o třetí kritérium pro zadání zakázky, zásady proporcionality a povinnosti použít kritéria pro zadání zakázky, která nelze zaměňovat s kritérii pro výběr nabídek.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že za předpokladu, že by třetí kritérium pro zadání zakázky umožňovalo provést posouzení, které se zakládá pouze na počtu zaměstnanců, toto kritérium by bylo nepřiměřené a nevhodné ve vztahu k cíli, který spočívá ve výběru hospodářsky nejvýhodnější nabídky, a bylo by v rozporu s povinností používat pro účely srovnávacího posouzení nabídek kritéria pro zadání zakázky, která nelze zaměňovat s kritérii pro výběr uchazečů.

- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení, pokud jde o třetí kritérium pro zadání zakázky, zásady oddělení jednotlivých fází veřejného zadávacího řízení, jež stanoví zadání zakázky na základě hospodářsky nejvýhodnější nabídky.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že výbor pro hodnocení nabídek tím, že použil údaje získané v rámci fáze posuzování finanční nabídky ke změně stanoviska vyjádřeného v předchozí fázi kvalitativního posuzování nabídky žalobkyně, porušil zásadu oddělení jednotlivých fází veřejného zadávacího řízení, jež se zakládá na metodě zadání zakázky na základě hospodářsky nejvýhodnější nabídky.

- 6) Šestý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení nabídky, pokud jde o třetí kritérium pro zadání zakázky, pokud jde o schopnost provádět hlavní úkoly.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že na rozdíl od toho, co obsahuje zadávací dokumentace, výbor pro hodnocení nabídek shledal, že účast, byť omezená, vedoucího oddělení a jeho zástupce při dohledu a kontrole doplňkových úkolů bránila splnění hlavních úkolů.

- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu a uplatnění pojmu neobvykle nízké nabídky.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že výbor pro hodnocení nabídek shledal anomálii související pouze s částí úkolů (doplňkových), aniž posoudil, zda by tato „anomálie“ skutečně snížila spolehlivost a vhodnost celé nabídky žalobkyně ve vztahu k naplnění cíle zakázky.

- 8) Osmý žalobní důvod vychází z arbitrárnosti a nepřiměřenosti kritérií použitých pro uplatnění pojmu neobvykle nízké nabídky a z porušení zásad kontradiktornosti a rovného zacházení.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že výbor pro hodnocení nabídek použil arbitrární a neodůvodněná kritéria k výpočtu stupně neobvyklosti nabídky žalobkyně, aniž zohlednil její organizační a obchodní schopnosti.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Žaloba podaná dne 19. září 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-91/13)

(2013/C 367/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise, ve kterém byl žalobce požádán, aby vrátil příspěvek za práci v zahraničí a cestovní výdaje, které mu byly vyplaceny během jeho přidělení v Německu, jakož i vrácení částky, která již byla získána zpět, a náhrada nemajetkové újmy.

Návrhová žádání

- Zrušit rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2012, ve kterém byl žalobce požádán, aby vrátil svůj příspěvek za práci v zahraničí a roční cestovní výdaje, jež mu byly poskytnuty během jeho přidělení v Německu;
- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 24. června 2013, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce;
- v důsledku toho nařídít, aby orgán oprávněný ke jmenování vrátil částku, která již byla získána zpět, navýšenou o úroky z prodlení ve výši referenční sazby Evropské centrální banky zvýšené o 2 procentní body;
- v každém případě nahradit způsobenou nemajetkovou újmu, stanovenou ex aequo et bono na 5 000 eur;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 23. září 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-96/13)

(2013/C 367/71)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (Brusel, Belgie) (zástupci: A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal a D. Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí o zpětném přeřazení žalobce z delegace pro západní břeh Jordánu a pásmo Gazy ve východním Jeruzalému ke Generálnímu ředitelství pro mobilitu a dopravu, ředitelství sdílených zdrojů MOVE/ENER, v Bruselu.

Návrhová žádání žalobce

- Rozhodnutí ze dne 25. ledna 2013, podepsané vedoucí skupiny „Pohyb personálu, správa služebního postupu a řízení výkonosti“, o přeřazení žalobce se zpětným účinkem od 1. ledna 2013 ke Generálnímu ředitelství pro mobilitu a dopravu, ředitelství sdílených zdrojů MOVE/ENER, v Bruselu 1;
- uložit Komisi povinnost uhradit žalobci symbolické jedno euro z titulu materiální a zároveň nemateriální újmy, jakož i náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 3. října 2013 — ZZ v. Parlament

(Věc F-98/13)

(2013/C 367/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: A. Salerno a B. Cortese, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí, kterým se přijímá seznam povýšených úředníků za rok 2012 v rozsahu, v němž neuvádí jméno žalobce mezi neatestovanými úředníky platové třídy AST 6, povýšenými do platové třídy AST 7, a v němž obsahuje jméno jiného úředníka

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování, kterým se přijímá seznam povýšených úředníků za rok

2012 v rozsahu, v němž neuvádí jméno žalobce mezi neatestovanými úředníky platové třídy AST 6, povýšenými do platové třídy AST 7, a v němž obsahuje jméno jiného úředníka;

- uložit Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 4. října 2013 — ZZ v. ECB

(Věc F-99/13)

(2013/C 367/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: L. Levi a M. Vandenbussche, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Předmět a popis sporu

Zrušení hodnotící zprávy za rok 2012 a rozhodnutí přijatých na tomto základě, jakož i uložení náhrady utrpěné morální újmy

Návrhová žádání žalobce

- zrušit hodnotící zprávu žalobce za rok 2012;
- pokud to bude nezbytné, zrušit rozhodnutí ze dne 18. dubna 2013, kterým se zamítá žádost o správní přezkum a rozhodnutí ze dne 23. července 2003, kterým se zamítá stížnost;
- zrušit jakékoliv rozhodnutí přijaté na základě protiprávní hodnotící zprávy za rok 2012;
- nařídit žalované, aby nahradila morální újmu, kterou utrpěl žalobce, ohodnocenou *ex aequo et bono* na 10 000 euro;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 7. října 2013 — ZZ v. ESVČ

(Věc F-101/13)

(2013/C 367/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupce: S. Orlandi, advokát)

Žalovaný: ESVČ

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí OJ ze dne 19. prosince 2012, s účinností od 1. července 2013, že příspěvek za životní podmínky podle článku 10 přílohy X služebního řádu již nebude poskytován úředníkům zaměstnaným v Mauricijské republice.

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí OJ zrušit od 1. července 2013 veškeré příspěvky za životní podmínky žalobců ve smyslu článku 10 přílohy X služebního řádu;
- uložit ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 14. října 2013 — ZZ v. EMA

(Věc F-103/13)

(2013/C 367/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: S. Rodrigues, A. Blot, advokáti)

Žalovaná: EMA

Předmět a popis sporu

Zrušení posudku o vývoji služebního postupu žalobce za období od 15. září 2010 do 16. ledna 2012.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit hodnotící posudek žalobce za období od 15. září 2010 do 15. září 2012, finalizovaný dne 16. ledna 2013;
- v případě nezbytnosti zrušit rozhodnutí zástupce výkonného ředitele EMA ze dne 2. července 2013, kterým byla částečně zamítnuta jeho stížnost ze dne 6. března 2013 proti výše uvedenému rozhodnutí;
- uložit EMA náhradu nákladů vzniklých v tomto řízení.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS